

РЕШЕНИЕ

№ 337

гр. Пловдив, 09.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Вера Ив. Иванова

Членове: Катя Ст. Пенчева
Тодор Илк. Хаджиев

при участието на секретаря Мила Д. Тошева
като разгледа докладваното от Вера Ив. Иванова Въззивно търговско дело № 20235001000141 по описа за 2023 година

Производството е въззивно по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Обжалвано е решение № 418, постановено на 15.12.2022 г. по т.д. № 654/2021 г. на ОС-П., с което е признато за установено по отношение на „Я.“ЕООД-гр.П., В. Г. Я., С. Я. Я. и Г. Я. Я., че И. Я. Я., действащ чрез своята майка и законен представител Е. И. С., е собственик на $\frac{1}{4}$ идеална част от 100 дружествени дяла в „Я.“ЕООД-гр.П., придобити по силата на наследяване по закон от Я. Г. Я., починал на 14.04.2021 г., и са осъдени „Я.“ЕООД-гр.П., В. Г. Я., С. Я. Я. и Г. Я. Я. да заплатят на И. Я. Я., действащ чрез своята майка и законен представител Е. И. С., сумата 1 180 лв. за разноски по делото.

Жалбоподателите В. Г. Я., С. Я. Я. и Г. Я. Я., молят решението да бъде обезсилено като недопустимо, евентуално да бъде отменено като неправилно, по съображения, изложени във въззивната жалба от 20.01.2023 г., и да бъде прекратено производството по спора, евентуално да бъде постановено от въззивния съд решение, с което да бъде отхвърлен предявеният иск. Като ответници в производството пред окръжния съд оспорват иска като

недопустим, евентуално като неоснователен. Претендират за присъждане на разноски. Заявяват възражение за прекомерност на платеното от ответника по жалбата адвокатско възнаграждение за защита във въззивното производство, съответно, искане то да бъде намалено до минималния размер по Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Жалбоподателят „Я.“ООД-гр.П. се присъединява към въззивната жалба съгласно чл. 265,ал.1 от ГПК, като съображения са изложени и в писменото становище, представено на 16.06.2023 г. от назначения особен представител на дружеството адвокат М. Б.. Становището е, че искът е недопустим, евентуално неоснователен, поради което решението следва да бъде обезсилено като недопустимо, евентуално да бъде отменено като неправилно, като производството по иска бъде прекратено, евентуално искът да бъде отхвърлен като неоснователен.

Ответникът по жалбата И. Я. Я., роден през 2013 г., действащ като малолетен чрез своята майка и законен представител Е. И. С., моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна по съображения, посочени в отговор от 27.02.2023 г. Като ищец в производството пред окръжния съд предявява иск с правно основание чл. 124, ал.1 от ГПК за признаване за установено спрямо четиримата ответници „Я.“ЕООД-гр.П., В. Г. Я., С. Я. Я. и Г. Я. Я., че той е собственик на $\frac{1}{4}$ идеална част от 100 дружествени дяла в „Я.“ЕООД, придобити по силата на наследяване по закон от неговия баща Я. Г. Я., едноличен собственик на капитала на дружеството, починал на 14.04.2021 г. Оспорва като неоснователни съображенията, изложени в становището, представено на 16.06.2023 г. от особения представител на дружеството адвокат Б.. Претендира за присъждане на разноски за въззивното производство. Заявява възражение за прекомерност на платеното от жалбоподателите-физически лица адвокатско възнаграждение за защита във въззивното производство, съответно, искане то да бъде намалено до минималния размер по Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Пловдивският апелативен съд провери законосъобразността на обжалваното решение съобразно разпоредбата на чл. 269 от ГПК и във връзка с оплакванията и исканията на жалбоподателите, прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и намери за

установено следното:

Безспорно е между страните, видно е от представеното с исковата молба в копие удостоверение за наследници от 23.04.2021 г., че ищецът И. Я. и ответниците В. Я., Г. Я. и С. Я. са четиримата наследници по закон на Я. Г. Я., починал на 14.04.2021 г., като ответницата В. Я. е негова съпруга, а ищецът и другите две ответници са негови деца. Безспорно е, че Я. Я. е бил едноличен собственик на капитала и управител на търговското дружество „Я.“ЕООД-гр.П., чийто капитал е 5 000 лв., разпределен в 100 дяла на стойност по 50 лв. Безспорно е, че след смъртта на Я. Я. те четиримата са наследили неговите дружествени дялове от имуществото на дружеството. Безспорно е, че ищецът И. Я. е малолетен, поради което съгласно чл. 65,ал.1 от ТЗ не може да бъде съдружник в дружеството. Безспорно е, видно е от представения с исковата молба в копие протокол, че на 14.07.2021 г. е проведено заседание (събрание) на четиримата наследници, на което малолетният наследник И. Я. е представляван от своята майка и законен представител Е. С., като след напускането от нея на събранието от останалите трима наследници са взети решения за продължаване на дейността на дружеството, за поемане от тях на наследствените дялове от починалия едноличен собственик на капитала поради невъзможност на наследника И. Я. като малолетен да участва като съдружник в дружеството и че те трите поемат и стават собственици на всичките 100 дяла от капитала, че Г. Я. и С. Я. поемат и стават собственици на по 33 дружествени дяла, а В. Я. поема и става собственик на 34 дружествени дяла и че на основание чл. 125,ал.1, т.1 и ал.3 от ТЗ имуществените отношения с недееспособния наследник И. Я. ще се уредят въз основа на счетоводен баланс към края на месеца, през който е прекратено участието на починалия едноличен собственик Я. Я., а именно към 30.04.2021 г.

Ищецът твърди с подадената на 3.09.2021 г. искова молба, че след смъртта на неговия баща Я. Я. неговите наследници по закон придобиват в съсобственост като част от наследството и наследяват в идеални части притежаваните от наследодателя дружествени дялове, тъй като съгласно чл. 129,ал.1 от ТЗ дружественият дял може да се наследява, като притежават съответните на правата им идеални части върху всеки един от дяловете. Твърди, че той притежава $\frac{1}{4}$ идеална част от 100-те дружествени дяла.

Твърди, че валидно разпределение между наследниците по закон на притежаваните идеални части от дяловете на наследодателя в ЕООД не е извършвано под никаква валидно допустима законова форма – било с делба, покупко-продажба или друг законов способ. Твърди, че в ТРРЮЛНЦ е подадено заявление на 22.07.2021 г. от Г. Я. в твърдяно качество на нов управител на дружеството, с което се иска вписване и на обстоятелствата поемане на дружествените дялове на Я. Я. от трите наследнички и разпределение на капитала между тях трите. Твърди, че вписването е поискано въз основа на протоколи от 14.07.2021 г. с решения на трите наследнички без негово участие, в които се съдържат изявления на наследничките, с които оспорват и нарушават правото на собственост на ищеца върху $\frac{1}{4}$ идеална част от 100-те дружествени дяла от капитала на ЕООД, а именно че те трите поемат всичките 100 наследствени дружествени дяла и не признават собствеността на ищеца върху $\frac{1}{4}$ идеална част от 100-те дружествени дяла, като преразпределят дяловете само между тях трите. Заявено е, че правният интерес от иска произтича от оспорването и нарушаването от страна на трите ответници на така придобитите от него по наследство права върху $\frac{1}{4}$ идеална част от 100-те дружествени дяла в капитала на ЕООД чрез едностранни решения за разпределяне и прехвърляне на дружествените дялове, които са съсобствени в идеални части, и чрез заявлението до АВ за вписване, че дружествените дялове след преразпределение, извършено обаче не от всички съсобственици, се притежават в индивидуална собственост от трите ответници, а именно 33 дяла за Г. Я., 33 дяла за С. Я. и 34 дяла за В. Я., като правният интерес като абсолютна процесуална предпоставка за съществуване на правото на иск на едно лице за защита на твърдяно негово материално право е налице винаги, когато друг правен субект го оспорва, застрашава или нарушава по някакъв начин. Твърди, че трите ответници-наследнички чрез обективизираните им едностранни волеизявления не могат валидно по закон да „поемат“ или придобият в индивидуална собственост дружествените дялове в ЕООД и по този начин да се „разпоредят“ едностранно с $\frac{1}{4}$ идеална част от 100-те дружествени дяла на малолетния наследник И. Я. без неговото съгласие като наследник и съсобственик на $\frac{1}{4}$ идеална част от 100-те дружествени дяла. Твърди, че разпореждането с наследените дялове трябва да се извърши с делба, дарение, продажба, отказ от наследство или др., а с едностранното

волеизявление на част от наследниците, в случая на трите ответнички, не може да се прекрати наследената съсобственост върху дружествените дялове, които са общи и в идеални части и не може да се определи към кого да преминат в индивидуална собственост наследените дружествени дялове. Твърди, че волеизявленията-решения, посочени в протоколите от 14.07.2021 г., не са годно основание за прехвърляне на собственост върху дружествен дял, нито са годно основание за ликвидиране на съсобственост без участието и съгласието на ищеца като един от съсобствениците. Заявено е, че по смисъла на чл. 132 от ТЗ при съпритежание на дял от капитала на ООД от няколко лица те могат да упражняват правата си по него само съвместно и че липсата на изразена от него воля като наследник за прехвърляне на идеални части от дяловете към някои от другите наследници и трансформирането на идеалната съсобственост върху всички дялове в индивидуална собственост на всеки наследник върху част от дяловете не може да се замести с изявления от страна единствено на трите ответнички относно размера на притежавани от тях дялове в индивидуална собственост, отразено в протокола от 14.07.2021 г. Заявено е, че съгласно чл. 157, ал. 1 от ТЗ е допустимо ЕООД да не се прекратява със смъртта на едноличния собственик на капитала, ако не е предвидено друго или наследниците не поискат да продължат дейността, като в патримониума на законните наследници на починалия едноличен собственик на капитала на дружеството преминава дружественият дял съгласно чл. 127 от ТЗ като имуществено право, но не и правото на членство. Заявено е, че при взето решение за продължаване дейността на дружеството, когато наследниците на починалия едноличен собственик на капитала са няколко, е възможно дейността на дружеството да бъде продължена само от един наследник или от няколко от наследниците, в които случаи е необходимо да бъде извършено разпределение на общо притежаваните дялове и прехвърляне на притежаваните от наследниците идеални части от имуществените права по наследените дялове, като е допустимо сключване на договор за доброволна делба с предмет дружествения дял на наследодателя или на друг договор (продажба, замяна и др.) за прехвърляне на притежаваните идеални части от имуществените права по наследените дялове от страна на наследниците, които няма да продължат дейността на дружеството, на наследниците, които ще участват в дружеството, които договори следва да бъдат сключени в предписаната от закона форма по чл.

129,ал.2 от ТЗ. Заявено е, че само наследниците, за които е взето решение да продължат дейността на дружеството и които са придобили имуществените права върху наследените дялове на основание валидна сделка, следва да подпишат нов дружествен договор и да изберат управител на дружеството. Посочено е, че вписването по партидата на дружеството на заявените промени в подлежащите на вписване обстоятелства по чл. 119 от ТЗ е обусловено не само от решение на наследниците по чл. 157,ал.1 от ТЗ, но и от валидни сделки с правен ефект по отношение прехвърляне на идеалните части от наследените дялове от наследниците, които няма да продължат дейността на дружеството, в който смисъл е постановеното решение № 20/12.07.2019 г. на ВКС, ТК, 1 ТО по т.д. № 1055/2018 г. Твърди, че притежава $\frac{1}{4}$ идеална част от 100-те дружествени дяла в ЕООД, а трите ответници не са станали на годно основание индивидуални собственици на определен брой дружествени дялове, както претендират, поради което неоснователно оспорват и отричат неговите права. Моли съда да признае за установено спрямо четиримата ответници (дружеството и трите наследнички), че той е собственик на $\frac{1}{4}$ идеална част от 100 дружествени дяла в ответното ЕООД, придобити от него по силата на наследяване по закон.

С молба от 13.10.2021 г. в изпълнение на указанията на съда, дадени с определение от 7.09.2021 за оставяне на делото без движение с указания, включително и за обосноваване от ищеца на правния интерес от предявяването на иска, освен излагане на съображенията, вече изложени в исковата молба, е посочено, че със заявление А4 с вх. №*****/22.07.2021 г., подадено от Г. Я., която твърди да е законен нов управител на „Я.“ЕООД, са поискани за вписване промени по партидата на дружеството, включително поемане на дружествените дялове на починалия Я. Я. от наследниците Г. Я., С. Я. и В. Я. и разпределение на капитала между тях. Посочено е, че в представения в регистърното производство пред АВ протокол за решения от 14.07.2021 г., съставен от трите наследници без участието на ищеца и неотразяващ изявления и воля на ищеца, се съдържат решения на наследниците-ответници, с които като краен ефект се стига до оспорване и нарушаване на правото на собственост на ищеца върху $\frac{1}{4}$ идеална част от 100-те дружествени дяла в „Я.“ЕООД. Посочено е, че с обективизираните в протокола от 14.07.2021 г. изявления и решения на трите ответници, както и чрез подаване на заявление до

ТРРЮЛНЦ към АВ по партидата на дружеството за отразяване, че те трите поемат всички наследствени дружествени дялове и са собственици на реално определени дялове, в това число че придобиват по силата на собствените си едностранни изявления правата върху собствената на ищеца $\frac{1}{4}$ идеална част от 100-те дружествени дяла, ответниците оспорват, застрашават и нарушават правото на собственост на ищеца върху $\frac{1}{4}$ идеална част от 100-те дружествени дяла в „Я.“ЕООД. Твърди се, че с предявения иск ще бъде защитено правото на собственост на ищеца върху $\frac{1}{4}$ идеална част от 100-те дружествени дяла в „Я.“ЕООД, което право е отречено и нарушено от ответниците чрез едностранни решения за разпределяне и прехвърляне на дружествените дялове, които са съсобствени в идеални части, и чрез заявлението до АВ за отразяване по партидата на дружеството, че дружествените дялове се притежават в индивидуална собственост от ответниците. Заявено е, че в случая е много ясно и видно, че ответниците чрез своите действия не само нарушават това право на собственост на ищеца, но и те практически отричат той да притежава подобни права, след като са „поети“ от ответниците. Посочено е, че предявеният иск е установителен, а не конститутивен, и няма как да предизвика правна промяна в правната сфера на страните, а цели да установи със СПН действителните отношения между страните. Направено е позоваване на решение № 16/18.02.2019 г. на ВКС, ТК, 2 ТО, постановено по т.д. № 777/2018 г., включително на посоченото в него, че правният интерес на наследник от иск за установяване на правото на собственост върху дружествени дялове в ЕООД не е обвързан от наличието или липсата на предвидената в закона възможност по чл. 157, ал.1 от ТЗ за продължаване дейността на самото дружество. Заявено е, че затова доводите, че ищецът е малолетен и на основание чл. 65 от ТЗ не може да бъде съдружник в ответното дружество, не лишават от правен интерес ищеца като наследник и притежател на права върху наследствените дружествени дялове да търси съдебна защита при тяхното оспорване. Посочено е, че в случая от направените заявления от ответниците до АВ за вписване на обстоятелството, че наследствените дружествени дялове в „Я.“ЕООД след преразпределение, извършено обаче не от всички съсобственици, се притежават в индивидуална собственост от трите ответници, е ясно, че е налице правен спор между страните, защото ответниците с действията си показват, че не зачитат и отричат правата на ищеца. Заявено е, че изходът от спора е съществен с оглед

на факта, че между страните ще се формира СПН по повод притежаваните от ищеца права върху дружествените дялове в „Я.“ЕООД, като решението ще бъде задължително за всички съдилища и учреждения в страната, в т.ч. ще трябва да се зачете от АВ и компетентния съд при контрол върху акт от регистърното производство, което е висящо, поради което е налице правен интерес за ищеца от завеждането на делото и получаване на съдебна защита. Заявено е, че изложените съображения се подкрепят и от решение № 20/12.07.2019 г. на ВКС, ТК, 1 ТО по т.д. № 1055/2018 г., като при установяване със СПН, че ищецът е собственик на $\frac{1}{4}$ идеална част от 100 дружествени дяла в „Я.“ЕООД, исканите промени по заявлението до АВ не следва да се вписват по партидата на ответното дружество в ТР, което води до защита на правата на ищеца.

С отговора на исковата молба от 22.11.2021 г. ответниците В. Я., С. Я. и Г. Я. възразяват, че искът е недопустим и ищецът няма правен интерес от воденето на такъв иск, поради което делото следва да се прекрати, тъй като делът или дружественият дял не са предмет на вещното право, има съществена разлика между понятията дял или основен дял (аргумент от чл. 120 от ТЗ) и дружествен дял (аргумент от чл. 127 от ТЗ), с дяловете не може да се търгува, т.е. те не участват в оборота, основният дял (или само дял, както го нарича ТЗ) е частта в пари (парична вноска), с която част съдружникът участва в капитала на дружеството, ищецът е малолетен и не е съдружник в дружеството, не е вписан в ТР като съдружник и няма правен интерес от водене на искове за собственост на дялове, искът е недопустим както по отношение на дялове, така и на дружествени дялове, дружественият дял няма номинална стойност и съответства на поетия, а не на изплатения или внесения основен дял, дружественият дял е част от имуществото на дружеството съгласно чл. 127 от ТЗ, докато основният дял е част от капитала, с установителния иск няма да се промени правната сфера на ищеца, защото с него не може и няма да се уредят по какъвто и да е начин имуществените отношения с малолетния по смисъла на чл. 125,ал.3 от ТЗ, какъвто осъдителен иск в случая не е заведен, като никой от останалите съдружници не е оспорил начина на уреждане на имуществените последици с малолетния съгласно разпоредбата на чл. 125,ал.3 от ТЗ. Заявено е, че недееспособният не може да бъде съдружник по аргумент от чл. 125,ал.1,т.1 от ТЗ, поради което той не може да замести наследодателя в членственото правоотношение и

наследяването ще вземе формата на право на вземане, размерът на което право ще бъде равен на дела в имуществото (дружествения дял в тесния смисъл на думата) и изчислението трябва да се направи въз основа на счетоводния баланс към края на месеца, през който се е открило наследството съгласно чл. 125,ал.3 от ТЗ. На второ място, евентуално, възразяват, че искът е неоснователен, тъй като ищецът е малолетен наследник и не може да стане съдружник и не може да прехвърли членствени права, каквито не притежава, на останалите дееспособни наследници, а имуществените му права на вземане са негови и никой не му ги е оспорил, поради което следва да се приложи разпоредбата на чл. 125,ал.1,т.1, изр.2 от ТЗ и имуществените отношения да се уредят съгласно чл. 125,ал.3 от ТЗ. Твърдят, че в този случай не е необходимо и не се изисква каквото и да било прехвърляне на „дружествени“ дялове чрез делба, сделка или по друг начин между наследниците, която „сделка“ да е условие за продължаване на дейността на дружеството, респективно, за вписване на заявените промени в ТР, още повече, че извършването на „делба“ между наследниците на починалия едноличен собственик на капитала на дружеството не представлява същинска делба на вещно право и не представлява делба на дружествен дял по смисъла на чл. 131 от ТЗ. Заявено е, че с такъв договор единствено може дееспособните наследници взаимно да прехвърлят притежаваните от всеки от тях идеални части от имуществените права по наследените дружествени дялове и нищо повече, но в случая законодателят изрично е предвидил как следва да се уредят отношенията с недееспособните наследници, без да се търси от недееспособния изразяване на каквато и да е воля, аргумент за което е и разпоредбата на чл. 130 от СК, където не са посочени изрично дялове от капитала на ООД. Посочено е, че наследяването на дружествения дял не означава наследяване на членствените права, тъй като те са по-широко понятие и включват освен дял от имуществото на дружеството още и лични имуществени и неимуществени права (чл.123 от ТЗ), които не се наследяват, като малолетното лице наследява стойността на дружествения дял на наследодателя си, но не и членственото право, т.е. то не може да изрази воля дружеството да продължи дейността си по аргумент от разпоредбата на чл. 65,ал.1 от ТЗ. Посочено е, че затова притежаването на дружествени дялове по наследство обуславя единствено правото на малолетния наследник да получи равностойността на припадащите му се дружествени дялове, т.е. процент от

право на вземане от имуществото на дружеството, което право не е свързано и/или обусловено от спряното регистърно производство. Посочено е, че условие, предпоставка за водене на такъв установителен иск за собственост на идеални части от дялове е ищецът да е вписан като съдружник в ТР, а това не е така и затова ищецът няма право да води такива иски, те са недопустими и неоснователни. Иска се да се отчете от съда, че след смъртта на едноличния собственик на капитала Я. Я. неговите наследници са трети лица за дружеството и те не са съдружници до момента, в който не изразят воля за продължаване на дейността на дружеството и ако, съответно, отговарят на всички изисквания на ТЗ, включително и на разпоредбата на чл. 65 от ТЗ. Заявено е, че твърдението на ищеца, че възниквала съсобственост върху дяловете и след като бил малолетен следвало да прехвърли правата си на останалите наследници чрез доброволна делба, е неоснователно, тъй като малолетният наследник има единствено и само право на вземане, но не и членствени права, и законът е предвидил как следва да се уредят имуществените отношения с малолетния наследник (аргумент от чл. 125, ал. 1, т. 1 и чл. 125, ал. 3 от ТЗ), като само в случай, че всички наследници са дееспособни, те могат, но не е задължително, да сключат договор за доброволна делба, но този договор за доброволна делба не е същинска делба на вещно право и не представлява делба на дружествен дял по смисъла на чл. 131 от ТЗ, а с този договор наследниците могат единствено взаимно да си прехвърлят притежаваните от всеки от тях идеални части от имуществените права по наследените дружествени дялове, ведно с произтичащите от това последици. Посочено е, че в случая не може да става дума за необходимост от „делба“ и/или сделки за прехвърляне на дялове по смисъла на чл. 129, ал. 2 от ТЗ, тъй като дееспособните наследници са извършили поемане, респективно, преразпределяне на дела на починалия съдружник (едноличен собственик), който дял е различен от понятието дружествен дял (който предполага имуществено право на вземане), като имуществените отношения с малолетния наследник, който няма членствени права, а само право на вземане за част от имуществото на дружеството, е прието да бъдат уредени съгласно чл. 125, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от ТЗ, поради което, ако не е било направено поемането (преразпределението) от останалите наследници, е щяло да се премине към намаляване на капитала с частта на наследствените дялове на малолетния наследник, което би следвало да се извърши по строго определен ред (чл. 149-

153 от ТЗ), какъвто не е настоящият случай. Посочено е и че представения в копие от ищеца с исковата молба отказ №*****-4/28.07.2021 г. на ДЛР за вписване на промени в регистрираните за дружеството обстоятелства въз основа на решение на наследниците от 14.07.2021 г. и решение на ОСС от 14.07.2021 г., сред които и вписване на Г. Я. като нов управител на дружеството, е отменен с представеното в копие с отговора решение № 74/20.08.2021 г. на ОС-П. по т.д. № 619/2021 г. и АВ-ТРРЮЛНЦ е била задължена да извърши исканото вписване на промените по партидата на дружеството. Посочено е, че за вписване на исканите промени са изцяло ирелевантни въпросите как дееспособните наследници ще уредят имуществените си отношения помежду си, както и какъв ще е изходът от предявения от малолетния наследник установителен иск с искане да бъде установено, че е придобил по наследство $\frac{1}{4}$ идеална част от 100 дружествени дяла в капитала на „Я.“ЕООД.

В отговора на исковата молба от 22.11.2021 г. е посочено, че той се подава от Г. Я. Я. лично и в качеството ѝ на избран управител на „Я.“ООД-гр.П., чрез пълномощника адвокат А. М., упълномощен от нея също лично и в качеството ѝ на избран управител на дружеството. Препис от исковата молба е връчен на дружеството на адреса на управление на 10.11.2021 г. чрез лицето Д.П.К., мениджър.

С допълнителната искова молба от 30.12.2021 г. ищецът оспорва процесуалната дееспособност на дружеството, съответно, представителната власт на адвокат М. като негов пълномощник. Възражава, че Г. Я. не притежава качеството „управител“ на ответното дружество „Я.“ЕООД и не може да го представлява пред трети лица и да извършва правни и/или фактически действия от името и за сметка на дружеството. Заявява, че подаденият отговор на исковата молба не представлява валидно процесуално действие, извършено от легитимен законен представител на „Я.“ЕООД или от адвокат, притежаващ валидно учредена представителна власт по пълномощие. Посочено е, че съгласно регистрираните обстоятелства в ТР дружеството е ЕООД, като едноличен собственик на капитала е посочен Я. Я. и той е посочен и като управител, поради което само той може да извършва действия като законен представител от името и за сметка на ЕООД, а третото лице Г. Я. не е надлежно вписана в ТР като управител на дружеството и затова тя не

притежава представителна власт да действа от името и за сметка на ЕООД. Посочено е, че е последователна практиката на ВКС, че за да породи действие изборът на нов управител трябва да се впише в ТР, като това вписване има конститутивен ефект и от датата на вписване на това обстоятелство възникват правата за новия управител. Посочено е, че съгласно чл. 30, ал. 1 от ГПК юридическите лица се представляват пред съдилищата от лицата, които ги представляват по закон, а съгласно чл. 33 от ГПК за валидността си адвокатското пълномощно трябва да е подписано от страната, съответно за юридическите лица от техния законен представител. Посочено е, че окръжният съд, както и всяко трето за дружеството лице, следва да зачете вписаните обстоятелства в ТР по партидата на ЕООД и да приеме, че законен представител и управител на дружеството е Я. Я., а Г. Я. не може да представлява дружеството и да извършва действия от негово име, в това число да го представлява пред съда, да подава отговор на исковата молба от името на дружеството и да упълномощава адвокат по делото. Моли съда да не взима предвид подадения отговор на исковата молба като такъв, подаден от „Я.“ЕООД, и да не го обсъжда. Оспорва възраженията по допустимостта на спора и поддържа изложените съображения относно допустимостта на иска. Посочва, че от направените заявления от ответниците до АВ за вписване на обстоятелствата, че наследствените дружествени дялове след преразпределение, извършено обаче не от всички съсобственици, се притежават в индивидуална собственост от ответниците Г. Я. (33 дяла), С. Я. (33 дяла) и В. Я. (34 дяла), е ясно, че е налице правен спор между страните, защото те с действията си показват, че не зачитат и отричат правата на ищеца. Посочва, че изходът от спора по делото е съществен с оглед на факта, че между страните ще се формира СПН по повод притежаваните от ищеца права върху дружествените дялове в „Я.“ЕООД, като решението ще бъде задължително за всички съдилища и учреждения, в това число АВ и съда в регистърното производство. Посочва, че именно тази връзка на преюдициалност между производството по предявения от него иск и спряното регистърно производство пред АВ е потвърдена от АС-П. по ч. т. д. № 879/2021 г. в определение № 290/11.11.2021 г. в производството по чл. 536, ал. 3 от ГПК. Посочва, че правният интерес на наследник от иск за установяване на правото на собственост върху дружествени дялове в ЕООД не е обвързан от наличието или липсата на предвидената в закона възможност

по чл. 157, ал. 1 от ТЗ за продължаване дейността на самото дружество, поради което възраженията на ответниците, че ищецът е малолетен и на основание чл. 65 от ТЗ не може да бъде съдружник в ответното дружество, не лишава от правен интерес ищеца като наследник и притежател на права върху наследствените дружествени дялове да търси съдебна защита при тяхното оспорване. Заявява, че са неоснователни възраженията и доводите на ответниците, че притежаването на дялове по наследство обуславя единствено правото на наследника да получи равностойността на дяловете от имуществото на дружеството, но не и да защитава нарушената собственост върху тях, както и че едни наследници, в случая физическите лица-ответници по делото, могат с едностранни действия и изявления да „поемат“ и „преразпределят“ всички наследствени дялове в капитала на „Я.“ЕООД, включително и тези, които не са придобили по наследство, като по този начин придобият всички наследствени дружествени дялове и се „разпоредят“ с тях без съгласието и против волята на притежателя на 1/4 идеална част от дяловете, в случая притежание на малолетното дете И. Я.. Заявява, че съгласно чл. 129, ал. 1 от ТЗ дружественият дял може да се прехвърля и наследява, като със смъртта на наследодателя-едноличен собственик на капитала върху притежаваните от него дялове от капитала на дружеството се е формирала съсобственост с титуляри наследниците му по закон, които притежават съответните на правата им идеални части върху всеки един от дяловете, и прекратяването на тази съсобственост би могло да стане посредством делба, при която наследниците си прехвърлят взаимно идеалните части от всеки от дяловете и в резултат на която би се стигнало до разпределение на наследените дялове, като правата на всеки от наследниците се концентрират върху индивидуално притежаваните от тях дялове. Посочва, че подобно валидно разпределение между наследниците по закон на притежаваните идеални части от дяловете на наследодателя Я. Я. не е извършвано под никаква валидно допустима законова фирма – било с делба, покупко-продажба и друг законов способ. Посочва, че съгласно чл. 132 от ТЗ за да се вземат валидни решения по повод съдбата на дружеството и всички 100 дружествени дяла от неговия капитал, които дялове са в идеална съсобственост между всички законни наследници, то трябва да е налице съвместно изразена воля и съгласие. Посочва, че правна фигура „освобождаване“ и „поемане“ на дружествени дялове правната ни система не

познава и за да се разпоредят наследниците на починалия съдружник с придобитите по наследство дялове е необходимо да се използват определените в закона способи – делба, покупко-продажба или други при спазване на чл. 129, ал. 2 от ТЗ за нотариална заверка на подписите и съдържанието, а в случая поради липса на тези документи не е налице валидно придобие на дяловете от другите три наследници. Оспорва като неоснователни твърденията и доводите на ответниците, че единствено дееспособните наследници могат да си прехвърлят притежаваните от тях идеални части от наследените дружествени дялове, но в случая законодателят изрично е предвидил как следва да се уредят отношенията с недееспособните наследници без да се търси от недееспособния изразяване на каквато и да е воля. Заявява, че подобно разграничение и ограничение между дееспособни и недееспособни наследници, съответно какви наследствени права получават върху дружествените дялове в ЕООД, притежавани от техните наследодатели, не съществува в законовата уредба. Заявява, че ответниците дописват неоснователно фактическия състав на наследяването по закон, като твърдят, че за настъпването му е нужно наследникът да е пълнолетен, което е в противоречие със закона. Оспорва твърдението на ответниците, че те са съдружници в „Я.“ЕООД, тъй като самите те твърдят, че членственото правоотношение в ЕООД не се наследява, поради което се поставя въпросът тогава на какво основание те считат себе си за „съдружници“ при условие, че по партидата на „Я.“ЕООД в ТРРЮЛНЦ към АВ те не фигурират като съдружници, още повече че извличат това си качество на базата на наследяване по закон, което самите те твърдят, че не обуславя възникване на членство в ЕООД. Заявява, че от доводите и твърденията на ответниците е ясно и показателно снизходителното отношение към малолетния наследник И. Я., като ответниците считат себе си за „по-правоимащи“ и „по-привилегировани“, тъй като са пълнолетни и дееспособни, което според тях им дава абсолютното право да не зачитат наследствените права на ищеца и въпреки това да продължават да твърдят, че няма правен спор. Посочва, че решението на окръжния съд, с което е отменен отказа за вписване на АВ на промени по партидата на ответното дружество, не е влязло в сила, тъй като е обжалвано пред апелативния съд и жалбата към момента още се администрира, като бъдещото изпълнение или неизпълнение на указанието за вписване ще зависи от изхода по настоящия спор с оглед определеното на

апелативния съд от 22.01.2016 г., с което се потвърждава определение на окръжния съд за спиране на регистърното производство. Към молбата са приложени в копия определение № 382/3.09.2021 г. по ч.т.д. № 655/2021 г. на ОС-П. за спиране на основание чл. 536,ал.1,т.1 от ГПК във вр. с чл. 19,ал.5 от ЗТРРЮЛНЦ на регистърното производство до приключване на производството по предявения от И. Я. иск, и определение № 290/11.11.2021 г. по ч.в.т.д. № 879/2021 г. на АС-П., с което определението на окръжния съд е потвърдено.

Отговор на допълнителната искова молба е подаден на 26.01.2022 г. от четиримата ответници чрез пълномощник адвокат М., като преди това препис от допълнителната искова молба е изпратен до четиримата (включително ответното дружество) за връчване и е връчен чрез него като техен пълномощник, и не е изпратен препис до дружеството на неговия адрес на управление. Окръжният съд на 31.12.2021 г. е разпоредил връчване на препис от допълнителната искова молба на ответната страна на посочения в отговора съдебен адрес, като не е разгледал заявеното в допълнителната искова молба оспорване на процесуалната дееспособност на ответното дружество, съответно, на представителната власт за него на адвокат М..

С отговора на допълнителната искова молба ответниците В. Я., С. Я. и Г. Я., която действа лично и в качеството на избран управител на дружеството „Я.“ООД, се излагат доводи във връзка с това как би се отразило постановено съдебно решение по делото на спряното регистърно производство, ако искът бъде уважен. Посочено е, че в теорията и съдебната практика се дефинира, че предмет на прехвърлянето е дружественият дял, което е синоним на прехвърляне на членство, каквото недееспособният наследник не притежава и не може да има. Посочено е, че ако ищецът не конкретизира иска относно това какво има предвид под „дружествени дялове“, т.е. дали претендира, че е собственик на членствени права и/или на имуществени такива, то ако се уважи така предявеният иск би се стигнало до абсурдно и неправилно решение, с което на недееспособното лице да се признаят членствени права, каквито то изначално не притежава. Заявено е, че интересът от водене на настоящото дело не може да се изведе и от обстоятелството, че въз основа на образуването на делото по искане на ищеца е образувано ч.т.д. № 655/2021 г. на ПОС, по което е постановено определение от 3.09.2021 г. за спиране на

регистърното производство, което е потвърдено с определение на ПАС от 11.11.2021 г. по в.ч.т.д. № 879/2021 г. Относно възражението на ищеца за липса на процесуална дееспособност на ответника-юридическо лице и твърдението, че Г. Я. не притежава качеството на управител и не може да извършва правни и/или фактически действия от името и за сметка на дружеството, е заявено, че в утвърдената съдебна практика се приема, че взетото решение за отказ или приемане на съдружници и за избор на управител поражда действие между лицата, респективно, съдружниците и дружеството веднага след неговото взимане, поради което избраният управител на дружеството е легитимиран пред ДЛР и има всички правомощия да представлява дружеството, включително и да упълномощава процесуален представител в настоящото производство. Счита се, че по отношение на направеното упълномощаване, включително и за процесуалното представителство, е приложима по аналогия и разпоредбата на чл. 69 от ТЗ. Посочено е, че между съдружниците и дружеството няма наличие на противоречиви интереси, които да обуславят назначаване на особен представител за дружеството.

С определение от 1.06.2022 г. окръжният съд приема, че предявеният иск е допустим, поради което искането на ответната страна за прекратяване на делото поради недопустимост на исковата претенция следва да се устави без уважение. Съдът посочва, че правният интерес като абсолютна процесуална предпоставка за съществуване на правото на иск на едно лице за защита на твърдяно негово материално право е налице винаги, когато друг правен субект го оспорва, застрашава или нарушава по някакъв начин, а в случая при положение, че ответниците-физически лица са заявили и поискали вписване в ТР на права като собственици на всички дялове от капитала на ответното дружество (което действие се възприема от ищеца като акт на оспорване, застрашаване или нарушаване на права), то ищецът, който не участва като заявител в регистърното производство, има правен интерес от предявения иск за защита на своите права, придобити чрез наследяване. Съдът посочва, че т.нар. „поемане“ на дела на ищеца не е вписано в ТР и не може да бъде вписано докато тече настоящото дело, доколкото е налице спиране на регистърното производство до приключване на това дело с влязъл в сила акт, поради което е налице правен интерес от водене именно на установителен иск, с какъвто съдът е сезиран. Посочва, че по въпроса за

допустимост на установителен иск за собственост върху дялове от капитала на търговско дружество е налице съдебна практика (решение № 16/18.02.2019 г. на ВКС по т.д. № 777/2018 г.), която съдът споделя, а въпросът дали ищецът може да бъде съдружник и да придобива членствени права е въпрос по същество, който следва да бъде обсъден в съдебното решение по спора.

В първото насрочено по делото открито съдебно заседание на 20.09.2022 г. съдът не дава ход на делото, като приема, че ответното дружество е нередовно призовано, защото то е призовано чрез адвокат М. и не е изпратена призовка до дружеството на неговия адрес на управление. Съдът посочва, че от справка за вписванията в ТР се установява, че не е вписан нов управител на дружеството и по-специално ответницата Г. Я. не е вписана като управител на дружеството, поради което тя не може надлежно да представлява дружеството, респективно, не може надлежно да упълномощава пълномощник за производството по делото и затова адвокат М. не се явява надлежен пълномощник на дружеството, а то е призовано именно чрез него. Съдът отлага делото и разпорежда ответното дружество да бъде призовано на адреса на управление на дружеството, вписан в ТР. За следващото съдебно заседание дружеството е призовано на адреса на управление, като призовката е връчена на лице Д.П.К., служител.

С определение на съда от 29.09.2022 г., постановено поради подадена от ответниците В. Я., С. Я. и Г. Я. молба по чл.255 от ГПК, е посочено, че исковата молба е насочена срещу четирима ответници, трима от които са физически лица, а четвъртият е търговско дружество, както и че ответниците са необходими другари по делото и решението следва да бъде еднакво за всички, независимо от това дали са представлявани или не в процеса, като възраженията на ответниците-физически лица имат значение и в отношенията между ищеца и дружеството-ответник по силата на необходимото другарство.

В първото проведено по делото открито съдебно заседание на окръжният съд на 15.11.2022 г. от ищеца е поставен въпроса за нередовно призоваване на ответното дружество и страните са изразили становища. Окръжният съд приема, че няма пречки по хода на делото, тъй като ответното дружество „Я.“ЕООД е редовно призовано за това съдебно заседание, призовката е адресирана на адреса на управление, вписан в ТР, и съгласно

удостоверението от връчителя тя е връчена на служител на дружеството. Съдът посочва, че съгласно разпоредбата на чл. 50,ал.3 от ГПК е достатъчно връчителят да е удостоверил ясно, че лицето, което е приело призовката, е служител или работник на юридическото лице, като в конкретния случай са посочени три имена и че лицето е служител на ответното дружество, като същото лице е получило и препис от исковата молба с приложенията, видно от предходно съобщение по делото. Затова съдът намира, че призовката е надлежно оформена и се ползва със силата на официален удостоверителен документ, който обвързва съда да приеме, че лицето, визирано в разписката, е служител на ответното дружество, респективно, да приеме, че дружеството е редовно призовано и дава ход на делото. След даването на ход на делото от страна на ищеца е заявено, че юридическото лице има самостоятелно права и не може физическото лице-ответник Г. Я. да защитава юридическото лице без вписване в регистъра като управител и има колизия на интереси, а от страна на трите ответници е заявено, че не са налице противоречиви интереси между дружеството и тях трите. В това съдебно заседание съдът след извършването на съответни съдопроизводствени действия приключва съдебното дирене и устните състезания.

С постановеното на 15.12.2022 г. съдебно решение окръжният съд посочва, че ответникът „Я.“ЕООД-гр.П. не взема становище по иска чрез законен или надлежно упълномощен свой представител. Съдът отново излага съображенията за допустимост на предявения иск, вече посочени в определението от 16.02.2022 г. Съдът преценява, че предявеният иск е основателен. Съдът посочва, че съгласно чл. 129,ал.1 от ТЗ дружественият дял може да се прехвърля и наследява, че съгласно чл.132 от ТЗ ако един дял в капитала принадлежи на няколко лица те могат да упражняват правата по него само съвместно, а според чл.157,ал.1 от ТЗ дружеството, в което капиталът се притежава от едно физическо лице, се прекратява със смъртта му, ако не е предвидено друго или наследниците не поискат да продължат дейността. Съдът посочва, че възможност за продължаване на дейността от наследниците е предвидена и в учредителния акт на „Я.“ЕООД, обявен в ТР. Съдът приема, че вписаният в регистъра собственик и управител е починал, поради което дейността може да бъде продължена от неговите наследници, които са и притежатели на дяловете, респективно, на целия капитал по силата на наследствено правоприемство. Съдът намира, че в закона няма изискване

продължаването на дейността да се поеме от всички наследници, за да не се прекрати дружеството, като е допустимо и само един наследник да пожелае да продължи дейността, или, както е в случая, трима от четиримата наследници, но решението за това следва да бъде взето от всички наследници по аргумент от чл. 132 от ТЗ, като съдът се позовава на решение № 82/1.07.2009 г. на ВКС по т.д. № 820/2008 г., 2 ТО, като разпоредбата на чл. 132 от ТЗ, изискваща съвместно упражняване на правата, когато дяловете в капитала принадлежат на няколко лица, не прави разлика дали притежателите на дялове са дееспособни или не и при съвместното упражняване на права недееспособните притежатели на дялове участват чрез своите дееспособни представители по силата на общите правила за представителство на физическите лица. Съдът приема, че независимо от това дали може да придобие или не членствени права ищецът е придобил идеална част от дяловете от капитала на ответното дружество по силата на наследяването и има право да участва при съвместното упражняване на правата, произтичащи от това, в това число той има право да участва при взимане на решение за съдбата на съсобствените дялове, както и ищецът има право да прехвърли наследените дялове в полза на трето лице, в това число в полза на някой от останалите наследници. Съдът преценява, че именно тези му права са били нарушени с взетите от останалите наследници решения за поемане на дялове – ищецът е лишен от право да се разпорежи с наследените дялове, както и от правото да участва при взимане на решение за съдбата на тези дялове. Съдът посочва, че според решение № 20/12.07.2019 г. на ВКС по т.д. № 1055/2018 г., 1 ТО, при взето решение за продължаване дейността на дружеството, когато наследниците на починалия едноличен собственик на капитала са няколко, е възможно дейността на дружеството да бъде продължена само от един наследник или от няколко от наследниците, в които случаи е необходимо да бъде извършено разпределение на общо притежаваните дялове и прехвърляне на притежаваните от наследниците идеални части от имуществените права по наследените дялове. Съдът посочва, че е допустимо сключване на договор за доброволна делба с предмет дружествения дял на наследодателя (решение № 161/11.01.2011 г. на ВКС по т.д. № 28/2010 г., 1 ТО) или на друг договор (продажба, замяна и др.) за прехвърляне на притежаваните идеални части от имуществените права по наследените дялове от страна на наследниците, които няма да продължат дейността на дружеството, в полза на наследниците,

които ще участват в дружеството, като договорите следва да бъдат сключени в предписаната от закона форма по чл. 129,ал.2 от ТЗ и само наследниците, за които е взето решение да продължат дейността на дружеството и които са придобили имуществените права върху наследените дялове на основание валидна сделка, следва да подпишат нов дружествен договор и да изберат управител на дружеството. Съдът установява, че в конкретния случай не е извършено разпределение на дяловете, в което да участва ищецът. Съдът посочва, че ищецът няма да продължи дейността на дружеството по аргумент за противното от разпоредбата на чл. 65,ал.1 от ТЗ, поради което следва и има право да прехвърли притежаваните идеални части от имуществените права по наследените дялове в полза на трето лице или в полза на друг наследник. Съдът преценява, че чрез едностранното поемане на всички наследени дялове и разпределението им само между трима от четиримата наследници ищецът е лишен от това си право, лишен е и от правото да се разпорежи с наследените дялове от капитала на ответното дружество, за което право обстоятелството, че той е недееспособен и не може да бъде член на дружеството е без значение. Съдът посочва, че по делото е приложено решение за промяна в собственика на капитала, взето само от някои от наследниците, но е нужно, доколкото всички наследници са собственици на капитала, състоящ се от наследените дялове, решението за приемане на съдружници и нов управител и за продължаване на дейността от тези лица да бъде взето от всички собственици на дялове съвместно, което не е направено в случая. Затова съдът приема, че дяловете в ответното дружество, придобити по наследяване от ищеца, не са „поети“ от ответниците-физически лица, съответно, ищецът продължава да бъде собственик и притежател на $\frac{1}{4}$ идеална част от наследените дялове по аргумент от чл. 5,ал.1 и чл. 9,ал.1 от ЗН, поради което искът е основателен и следва да бъде уважен, като бъде признато спрямо ответниците, че ищецът е собственик на $\frac{1}{4}$ идеална част от 100 дружествени дяла в „Я.“ЕООД, придобити по силата на наследяване по закон.

На 20.01.2023 г. е подадена въззивна жалба от В. Я., С. Я. и Г. Я., като е посочено, че тя действа лично и в качеството си на избран управител на „Я.“ООД, чрез пълномощника адвокат А. М.. С нея решението са обжалва, на първо място, като недопустимо, тъй като съдът е уважил недопустим установителен иск, евентуално, на второ място, като неправилно.

Относно недопустимостта на обжалваното решение във въззивната жалба се твърди от жалбоподателите, че окръжният съд с оглед изложените мотиви (в които се произнася относно дялове от капитала) не е направил разлика между дял и дружествен дял, които понятия не са идентични, както е прието в посочената от тях съдебна практика (решение № 82/13.02.2006 г. на ВКС по т.д. № 316/2005 г., ТК, 1 ТО), защото съгласно легалната дефиниция на чл. 120 от ТЗ дял е част от капитала на дружеството, а дружествен дял съгласно чл. 127 от ТЗ е част от имуществото на дружеството. Твърди се, на второ място, че съдът не се е съобразил с оглед изявленията на ищеца относно неговия правен интерес, че малолетният ищец претендира само имуществени права, относно които по силата на чл. 125, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 65 и чл. 125, ал. 3 от ТЗ е предвиден специален ред за уреждането им, като в същото време ищецът цели да предотврати заявените за вписване промени по партидата на дружеството по подаденото заявление А4 с вх. №*****/22.07.2021 г. при положение, че по аргумент на чл. 65 от ТЗ малолетният наследник не може да придобие каквито и да било членствени права, като при това положение, ако промените бъдат вписани в ТР, то тогава малолетният ищец би завел иск по чл. 29 от ЗТТРЮЛНЦ за заличаването ми, следователно в настоящия случай съдът не е съобразил, че ищецът е заявил своя интерес, че се противопоставя на заявените за вписване промени в ТР, с който установителен иск се домогва да постигне последиците на иска по чл. 29 от ЗТТРЮЛНЦ. Заявено е, че окръжният съд затова не е взел предвид последователно установената практика на ВКС, съгласно която преценката за наличие на правен интерес е винаги конкретна и е обусловена от твърденията за засегнати негови съществуващи реални права и вида на търсената защита и, кумулативно, от възможността като последица при успешно провеждане на иска да се постигне целеното изменение на съществуващото правно положение на ищеца. Заявено е, че при преценката относно допустимостта на предявения иск окръжният съд е следвало да обсъди и да се съобрази със задължителната практика на ВКС по дела, чийто предмет/спор са идентични със спора по настоящото дело, както и с конкретно приложимото в настоящия случай решение № 60117/28.10.2021 г. на ВКС, ТК, 1 ТО по т.д. № 1588/2020 г., което решение, съответно, дадените разрешения на съществени материалноправни и процесуални въпроси окръжният съд не е обсъдил и не е изложил мотиви. Твърди се, че съдът при разглеждане допустимостта на иска

е следвало да обсъди и да се съобрази и с представеното влязло в сила решение № 74/20.08.2021 г. по т.д. № 619/2021 г. на ОС-П., с което е отменен отказа на АВ от 28.07.2021 г. и е задължена АВ да извърши исканото вписване на промените по партидата на дружеството, но окръжният съд не е изложил мотиви за това. Твърди се, че окръжният съд не е обсъдил представеното по делото писмено доказателства покана от Е. С. в качеството ѝ на законен представител на малолетното ѝ дете И. Я. от 23.05.2022 г., в която са направени волеизявления, от които е видно, че законният представител на ищеца претендира от „Я.“ЕООД заплащане на припадащ се наследствен дружествен дял по смисъла на чл. 125,ал.3 от ТЗ на наследника И. Я., като претендираните суми са в размери многократно надвишаващи счетоводния баланс на дружеството за месеца, през който е настъпило прекратяването, и така изразеното волеизявление води до единствения правилен извод, че претенцията му-предмет на делото, където претендира да бъде признато за установено, че е собственик на $\frac{1}{4}$ идеални части от 100 дружествени дяла, е изцяло несъстоятелна. Твърди се, че окръжният съд не е обсъдил и уведомление-покана, адресирана до Е. С. в качеството ѝ на законен представител на малолетното ѝ дете И. Я. във връзка с отправената от нея покана от 23.05.2022 г., с което са направени възражения по направените искания и отново е посочено на законния представител на ищеца, че вземанията на малолетния наследник И. Я. са към дружеството, а не към другите наследници, като имуществените му отношения следва да се уредят съгласно чл. 125,ал.3 от ТЗ, на което същият не е възразил. Заявено е, че окръжният съд не е обсъдил и уведомление от 14.07.2021 г., подадено от И. Я., представляван от своята майка и законен представител Е. С., с която е заявено желание за продължаване на дейността на дружеството и приемане на недееспособния наследник за съдружник в дружеството, от което доказателство следва, че малолетният ищец чрез майка си като негов законен представител е заявил желание за продължаване на дейността на дружеството по чл. 157 от ТЗ, но поради това, че същият е недееспособен на основание чл. 65 от ТЗ останалите дееспособни наследници не са го приели за съдружник, като са указали, че имуществените отношения с малолетния ще се уредят съгласно чл. 125,ал.3 във вр. с чл. 125,ал.1,т.1 от ТЗ. Заявява, че окръжният съд не е обсъдил посочените от ответниците съдебни решения. Твърди се, че окръжният съд за обосноваване допустимостта на установителния иск за

собственост върху дялове от капитала на търговското дружество се е позовал на решение № 16/18.02.2019 г. на ВКС по т.д. № 777/2018 г., ТК, 2ТО, но не е взел под внимание, че това решение е неотнормено към настоящия случай, защото е бил разгледан случай, при който заветникът е бил пълнолетно дееспособно лице, което по принцип може да замести наследодателя си в членствено правоотношение, но не е заявил, че иска продължаване дейността на дружеството, а в настоящия случай ситуацията е коренно различна, тъй като от страна на малолетния наследник има изрично изявено желание дейността на дружеството да продължи, но като недееспособен той не може да замести наследодателя в членственото правоотношение, нито може да прехвърли членствени права, които не притежава, поради което наследяването на дела му ще премине в право на вземане, както е описано и в представените протоколи от 14.07.2021 г. Твърди се, че допустимостта на иска, т.е. интересът на ищеца за водене на настоящото дело, не може да се изведе и от обстоятелството, че въз основа на настоящото дело по искане на ищеца е образувано ч.т.д.№ 655/2021 г. на ПОС, по което е постановено определение от 3.09.2021 г. за спиране на регистърното производство, което е потвърдено с определение от 11.11.2021 г. на ПАС по в.ч.т.д. № 879/2021 г., тъй като позоваването на ищеца на посочените определения, а именно, че след като било спряно регистърното производство, то следвало, че предявеният от него установителен иск бил преюдициален и съответно бил допустим, са лишени от правен и житейски смисъл. Посочено е, че при цитирането от ищеца в допълнителната искова молба на определението на апелативния съд се говори единствено и само за дялове и никъде не се споменават дружествени дялове, а разликата е съществена. Твърди се, че окръжният съд не е направил разграничение между дял по смисъла на чл. 120 от ТЗ и дружествен дял като имуществено право по смисъла на чл. 127 от ТЗ, както и не е дал отговор на най-съществените материалноправни и процесуалноправни въпроси, които са от значение за изхода на делото, а именно какво е единственото признато от закона на малолетния наследник право по отношение притежаването на дялове по наследство от капитала на дружеството независимо дали наследява сам или с други лица, как би се отразило постановеното съдебно решение по делото на спряното регистърно производство при уважаване на иска. Претендира се да бъде съобразено, че в разпоредбата на чл. 132 от ТЗ е уредена особена хипотеза на участие в ООД,

при която един дружествен дял се притежава в съсобственост от няколко съдружници и в това качество съдружниците са титуляри на едно единно членствено правоотношение с дружеството, поради което не става ясно за какво общо, съвместно упражняване на права говори окръжният съд, позовавайки се на разпоредбата на чл. 132 от ТЗ, при положение, че докато наследниците не бъдат вписани в ТР такова съвместно упражняване на права е немислимо, тъй като законодателят е посочил, че в чл. 132 от ТЗ се говори за дял, т.е. за дял в капитала по смисъла на чл. 120 от ТЗ (основен дял), който се отграничава от дружествения дял по смисъла на чл. 127 от ТЗ като имуществено право. Моли се апелативният съд да извърши дължимата самостоятелна преценка относно допустимостта на предявения установителен иск, след което да обезсили постановеното съдебно решение и да прекрати делото.

Относно определянето на представителната власт на Г. Я. като новоизбран управител на „Я.“ЕООД се твърди, че окръжният съд неправилно е приел, че ответното дружество не взема становище по иска чрез законен или надлежно упълномощен свой представител.

Относно неправилността на обжалваното решение във въззивната жалба се твърди, че окръжният съд е смесил понятията дял и дружествен дял и не е вникнал в същинския смисъл на посочената от него разпоредба на чл. 132 от ТЗ. Посочено е, че малолетният наследник е недееспособен и не може да бъде съдружник, не може да замести наследодател в членственото правоотношение и наследяването за него ще вземе формата на право на вземане, чийто размер ще бъде равен на дела в имуществото (дружествения дял в тесния смисъл на думата). Твърди се, че затова и на основание чл. 65 от ТЗ следва, че въпреки че малолетният наследник е изразил желание да продължи дейността и е поискал да стане съдружник, той не може да бъде приет и да участва като съдружник в търговското дружество, както и не може да прехвърли членствени права, каквито не притежава, на останалите дееспособни наследници, а имуществените му права на вземане са негови и никой не му ги е оспорил, видно от протокола от 14.07.2021 г. Заявено е, че в този случай окръжният съд е следвало да се съобрази и да приложи разпоредбата на чл. 125, ал.1, т.1, изр.2 от ТЗ относно случая на прекратяване на участието на съдружник, който е поставен под пълно запрещение, което състояние е

идентично със „съдружник“ малолетно лице, в който законодателят изрично е предвидил, че имуществените отношения с това лице се уреждат съгласно чл. 125, ал. 3 от ТЗ. Твърди се, че законодателят не е предвидил, че за да продължи дейността на дружеството недееспособният следва да прехвърли каквито и да било права на трето лице, аргумент за което е и разпоредбата на чл. 130 от СК, където не са посочени изрично дялове (основен и/или дружествен дял) от капитала на ООД, за които да се иска от съда предварително разрешение за разпореждането. Твърди се, че окръжният съд не се е съобразил, че при наследяване на дяловете не може механично да се пренасят разпоредбите от ЗН към търговското право относно наследяване на дялове от капитала на дружеството, в която връзка окръжният съд не се е съобразил и с посочена съдебна практика, а неправилно се е позовал на посочената от него съдебна практика (решение № 20/12.07.2019 г. по т.д. № 1055/2018 г. на ВКС и решение № 82/1.07.2009 г. по т.д. № 820/2008 г. на ВКС), които решения обаче са неотносими за настоящия случай, защото в тях не се разглеждат права на малолетни наследници, а се разглеждат правата на дееспособни наследници, които са могли да заместят наследодателя в членственото правоотношение. Твърди се, че окръжният съд не е отчел, че правата на наследниците са в пряка зависимост от естеството на обектите, които се наследяват, като може да се установи от наследниците съпритежание на правата върху всеки отделен елемент от наследствената маса (върху всяка отделна вещ) в идеални части, посочени в чл. 5 и сл. от ЗН, или разделност – всеки наследник получава реална част, съответстваща на квотата му в наследството (при вземания за парични суми и налични пари). Твърди се, че съдът не се е съобразил, че когато наследодателят притежава определен брой дялове в едно дружество той е титуляр на всеки един от тях, но те не са вещи, не са ценни книги и не участват в оборота, с тях не може да се търгува, както с акциите, като всички наследници имат само право на вземане от имуществото на дружеството, но само дееспособните наследници, отговарящи на изискванията на чл. 65 от ТЗ, могат да продължат дейността на дружеството, след като бъдат вписани в ТР. Твърди се, че окръжният съд не е взел предвид, че след смъртта на едноличния собственик на капитала Я. Я. неговите наследници са трети лица за дружеството и те не са съдружници до момента, в който не изразят воля за продължаване дейността на дружеството и ако отговарят на всички изисквания на ТЗ, включително и на разпоредбата на чл.

65 от ТЗ. Затова се претендира решението да бъде отменено като неправилно и да бъде отхвърлен като неоснователен предявеният иск.

С отговора на въззивната жалба ответникът по нея И. Я. заявява, че решението е допустимо и правилно. Посочва се, че всички възражения относно допустимостта на спора, изложени във въззивната жалба, са неоснователни. Посочва се, че твърденията за паралел между настоящото дело, което е с предмет иск по чл. 124, ал. 1 от ГПК, и коренно различен иск по чл. 29 от ЗТРРЮЛНЦ са неотносими и не следва да се разглеждат. Изложени са съображенията за допустимостта на иска, вече изложени в производството пред окръжния съд. Посочено е, че независимо от това дали може да придобие или не членствени права, ищецът е придобил идеална част от дяловете от капитала на ответното дружество по силата на наследяването и има право да участва при съвместното упражняване на правата, произтичащи от това, в това число ищецът има право да участва при взимане на решение за съдбата на съсобствените дялове, той има право да прехвърли наследените дялове в полза на трето лице, в това число и в полза на някой от останалите наследници, и именно тези му права са били нарушени с взетите от останалите наследници решения за поемане на дялове – ищецът е лишен от право да се разпорежи с наследените дялове, както и от правото да участва при взимане на решение за съдбата на дяловете. Заявено е, че са неоснователни оплакванията на жалбоподателите, че при преценка допустимостта на иска окръжният съд е трябвало да се позове на мотивите на решението от 20.08.2021 г. на ОС-П. по т.д. № 619/2021 г., тъй като това решение е неотносимо и не представлява задължителна съдебна практика, то нито притежава СПН, нито установява права, задължения или правопораждащи факти за субективните права-предмет на настоящото дело. Заявено е, че са неоснователни възраженията за неправилност на обжалваното решение поради необсъждане от окръжния съд на посочени в жалбата писмени доказателства, които са неотносими и не влияят на правилността на крайните изводи на съда. Твърди се, че са неоснователни оплакванията за неправилност на обжалваното решение, основани на твърдението, че ищецът като малолетен наследник притежава единствено и само облигационни права по чл. 125, ал. 3 от ТЗ, но не и правото да защитава нарушената собственост върху наследените дялове в капитала на дружеството, а останалите наследници могат с едностранни действия и изявления да „поемат“ и

„преразпределят“ всички наследствени дялове, включително тези, които не са придобили по наследство, като по този начин придобият всички наследствени дружествени дялове и се „разпоредят“ с тях без съгласието и против волята на притежателя на $\frac{1}{4}$ идеална част от дяловете – малолетното дете И. Я.. Изложени са съображенията, вече изложени пред окръжния съд, относно правата на ищеца като наследник на дружествен дял и как тези права могат да бъдат валидно прехвърлени, както и как тези негови права са нарушени от другите трима наследници-ответници по спора. Искането е да не бъдат уважавани направените оплаквания по допустимостта на иска като неоснователни и да бъде потвърдено обжалваното решение като допустимо и правилно.

Относно заявените във въззивната жалба възражения за нарушения в първоинстанционното производство при отричането на представителната власт на Г. Я. като новоизбран управител на „Я.“ЕООД, е посочено в отговора, че те са неоснователни, като са изложени съображенията, вече изложени в производството пред окръжния съд, защо Г. Я. и упълномощеният от нея адвокат М. не могат да представляват дружеството. Заявено е, че затова е логичен и обоснован изводът на окръжния съд, че дружеството не е представлявано пред първоинстанционния съд.

Относно оплакванията за неправилност на обжалваното решение в отговора се твърди, че те са неоснователни. Заявено е, че във въззивната жалба се развиват доводи с изцяло теоретична насоченост, които не почиват на действащата и приложима съдебна практика и не взимат под внимание приетата по делото фактическа обстановка. Посочено е, че множеството цитирани откъси от съдебни актове на ВКС не касаят спорове с предмет и фактическа обстановка като разглежданите по делото. Заявено е, че в практиката на ВКС недвусмислено се приема, че наследник (независимо дали е пълнолетен или малолетен) на починал едноличен собственик на капитала в ЕООД може да се разпорежда, съответно, да защитава имущественото си право на собственост върху наследените дялове в капитала на ЕООД, което право е обусловено от възникнал спор и/или нарушаване и отричане. Заявено е, че в случая е налице ясно оформен спор, тъй като ответниците с действията си изцяло отричат правото на разпореждане на ищеца с наследените дружествени дялове в капитала на ЕООД, като без изричната воля на ищеца и

без спазване на надлежната форма за действителност ответниците едностранно „се разпореждат“ и „изземват“ собствеността на ищеца върху ¼ идеална част от 100-те дружествени дяла в „Я.“ЕООД, което действие е недопустимо и незаконосъобразно.

Във връзка със спора между страните относно надлежно участие на ответното дружество в производството по спора следва да бъдат съобразени мотивите по т.1 от ТР №1/31.05.2023 г. на ВКС по тълк.д. № 1/2020 г., ОСТК, че при смърт на едноличния собственик на капитала и управител на ЕООД дружеството няма волеобразуващ орган, тази смърт лишава дружеството от дееспособност и е идентична по правни последици с липсата на вписан в регистъра управител. С определението, постановено в откритото съдебно заседание на 19.04.2023 г., апелативният съд отчете, че в отношенията между търговското дружество и третите лица, включително спрямо съда, действието на решението за избор на управител настъпва от момента на вписването му, като се позова и на посочена съдебна практика. С това определение по изложените в него съображения апелативният съд прие, че се налага назначаване на особен представител на дружеството, конституирано като ответник по делото съгласно заявеното искане в исковата молба, по реда на чл. 29,ал.4 от ГПК, съответно, с определението от 26.04.2023 г. назначи особен представител на дружеството и с разпореждането от 28.04.2023 г. назначи конкретно за такъв представител адвокат М. Б.. Становищата на дружеството по предявения иск и по подадената въззивна жалба са заявени от адвокат Б. на 16.06.2023 г.

Становището, заявено от адвокат Б. като особен представител на дружеството, по предявения иск е, че искът е недопустим поради липса на правен интерес за ищеца. Счита се, че ищецът разполага с осъдителен иск срещу дружеството по чл.125,ал.3 от ТЗ, поради което предявеният установителен иск е недопустим. Счита се, че с предявеният установителен иск целеният правен резултат не би могъл да бъде постигнат, тъй като ищецът разполага само с имуществени права, а не и с членствени права в ЕООД, като имущественото му право на вземане за равностойността на придобитите дялове по наследство не се оспорва от дружеството. Посочено е, че дружественият дял е именно едно потенциално вземане от имуществото на дружеството съгласно законовата му дефиниция в чл. 127 от ТЗ, то е една

съвкупност от имуществени права и се наследява по изричната разпоредба на закона, независимо че членството на наследодателя в дружеството се е прекратило. Посочено е, че наследник, придобил дружествен дял от ООД, респективно ЕООД, по наследство има положението на трето за дружеството лице по смисъла на чл. 129,ал.1 от ТЗ, поради което придобИ.ето на членственото право се подчинява на реда за приемане на нови съдружници и общото събрание на дружеството може да откаже да приеме наследника като съдружник, както е в процесния случай, защото малолетният наследник не може да стане съдружник в дружеството. Счита се, че с придобИ.ето на дружествения дял от наследника, без съгласието на останалите съдружници за приемането му, за наследника възниква само право на вземане към дружеството за равностойността на дела на наследодателя му по аргумент от чл. 125,ал.3 от ТЗ и вместо съдружник наследникът става кредитор на дружеството с вземане за равностойността на дружествения дял на неговия наследодател, като изплащането на това вземане става от имуществото на дружеството и не засяга неговия капитал. Заявено е, че затова правото, което е придобил малолетният наследник, е имуществено право на вземане по чл. 125,ал.3 от ТЗ, което може да бъде удовлетворено единствено с осъдителен иск към дружеството, поради което предявеният установителен иск е недопустим. Освен това се счита, че искът е недопустим и защото не е налице правен спор, тъй като дружеството не оспорва това право на наследника по чл. 125,ал.3 от ТЗ, поради което и липсва правен интерес от търсената защита. Посочено е още, че дори и с уважаване на установителния иск правното положение на наследника, който е малолетен, спрямо дружеството не би се променило, тъй като той е изразил съгласие дейността на дружеството да бъде продължена, както е сторено от пълнолетните наследници,но той е трето лице за дружеството и единственото право, което има, е вземането му по чл. 125,ал.3 от ТЗ, тъй като наследници, които не желаят да продължат дейността на дружеството и не са прехвърлили притежаваните от тях идеални части от дружествени дялове, ще имат възможност да получат вземане от имуществото на дружеството. Споделя се мнението, че малолетният съдружник може да се разпорежи с придобития дружествен дял в полза на друг съдружник или трето лице и при такова разпореждане това ще стане по пазарни цени и тогава той ще изгуби вземането си по чл. 125,ал.3 от ТЗ. Счита се обаче, че това не е единствената правна възможност, а е допустимо

също останалите съдружници в дружеството, само някои от тях или трето лице да поеме участието в капитала на починалия съдружник, както е сторено в случая, и това не ощетява малолетния наследник, тъй като той запазва правото си на вземане към дружеството на основание чл. 125,ал.3 от ТЗ. Заявено е, че поемане е допустимо тогава, когато има капитал, който не е покрит и съответно има участие в капитала, което не е поето от никой съдружник, каквато е настоящата хипотеза – налице е участие в капитала на починалия едноличен собственик, което не е поето (записано от никой съдружник), поради което е допустимо извършеното поемане само от пълнолетните съдружници, като преобладава мнението, че е допустимо, когато наследниците на починалия едноличен собственик на капитала са няколко, дейността на дружеството да бъде продължена от всички, само от един наследник или от няколко от наследниците. Посочено е, че малолетният наследник няма възможност да поеме участие в капитала, тъй като не може да стане съдружник в дружеството, като участието в капитала трябва да се различава от дружествения дял и участие в капитала могат да имат само съдружници, но не и трети лица. Посочено е, че има две алтернативни решения за изход от ситуацията, които няма как да се осъществят едновременно, като ако наследникът прехвърли по свое желание дружествените дялове, той ще изгуби вземането си по реда на чл. 125,ал.3 от ТЗ и ще има право само на уговорената пазарна цена. Посочено е, че след смъртта на едноличния собственик на капитала, ако наследниците продължат дейността и бъдат приети за съдружници с решение на ОС, те не заместват и не встъпват в членственото правоотношение на своя наследодател, а наследникът придобива права на съдружник на собствено основание след решение на ОС, като наследяването има значение само на придобивно основание за дружествените дялове, но няма правоприемство в членственото правоотношение. Посочено е, че наследникът става съдружник на собствено основание, като участието му в капитала съответства на новопридобитите дялове, поради което това, че пълнолетните съдружници са поели участието в капитала на починалия си наследодател, не ощетява малолетния съдружник, който не разполага с такава възможност и не разполага с участие в капитала, тъй като то не се придобила по наследство.

Становището, заявено от адвокат Б. като особен представител на дружеството, относно подадената въззивна жалба е за присъединяване към

нея (с определението в откритото съдебно заседание на 20.09.2023 г. съдът допусна присъединяването на основание чл. 265, ал. 1 от ГПК), като се твърди, че решението е недопустимо поради липса на правен интерес от предявения установителен иск по съображенията, изложени в становището по иска. Евентуално се твърди, че решението е неправилно. Заявено е, че съдът неправилно е приел, че чл. 132 от ТЗ е приложим в настоящата хипотеза, тъй като тази норма е приложима само към съпритежание на дружествен дял от съдружници в дружеството, а в случаи на съпритежание на дружествен дял от несъдружници (както е в случая) разпоредбата на чл. 132 от ТЗ не се прилага, доколкото тя урежда само отношения между съдружниците и дружеството. Заявено е, че затова неправилно съдът смесва решението на наследниците за продължаване на дейността на дружеството (което не е обвързано от членство в дружеството) и се взима по договорните или законови правила за тази общност, с решението по чл. 132 от ТЗ, което касае съпритежатели, приети за съдружници. Заявено е, че дори да се приеме, че чл. 132 от ТЗ е приложим, което се оспорва, то в чл. 132 от ТЗ са уредени специални правила при упражняване на правата и задълженията от съдружниците, които съвместно притежават дружествен дял в ООД. Посочено е, че ТЗ регламентира само отношенията между съдружниците, от една страна, и дружеството, от друга страна и тази уредба касае вътрешните отношения между самите съпритежатели, които не подлежат на уредба от търговското право. Заявено е, че дори и вътрешните отношения между съпритежателите да са уредени в дружествения договор, то те не са част от членственото правоотношение, което касае само отношенията между самите съпритежатели, като например начина на взимане на решения от съответната общност. Посочено е, че еднопосочното упражняване на правото на глас предполага чрез гласуване на всеки съдружник да се формира един общ глас, пропорционален на размера на общия дял, като формирането на общ глас е възможно само при постигнато от съдружниците съгласие по вътрешните правила на общността. Заявено е, че неправилно окръжният съд в решението е смесил понятията дружествен дял и участие в капитала. Посочено е, че съдебната практика е категорична, че се наследява само правото на вземане по чл. 125, ал. 3 от ТЗ, но не и членственото правоотношение с дружеството. Заявено е, че размерът на участието в капитала е една цифра, определена в дружествения договор от съдружниците, тя е абстрактна величина като капитала, като цифра участието

в капитала не подлежи на придобиване и по отношение на него не може да се говори за притежание, участието в капитала се записва (или поема) от съдружниците, то не може да се наследи, наследява се само дружествения дял, който е потенциално вземане от имуществото на дружеството и в случая на наследяване без придобиване на членство в дружеството дава на наследника само право на вземане по чл. 125,ал.3 от ТЗ. Твърди се, че затова окръжният съд неправилно е приел, че И. Я. е придобил участие в капитала на дружеството, докато той е придобил по наследство единствено дружествен дял, който му дава право на вземане по чл. 125,ал.3 от ТЗ, поради което с решението на другите наследници да поемат дела в капитала (а не дружествения дял, който е наследен) те не са лишили ищеца от неговия дружествен дял, той все още може да се разпореди с него и да получи за него пазарна цена или да не го прехвърля и да получи вземането си за равностойността на дружествения му дял от дружеството, която се определя по реда на чл. 125,ал.3 от ТЗ, включително и разполага с осъдителен иск срещу дружеството, ако вземането не бъде заплатено или бъде оспорен неговия размер. Затова се иска, ако се приеме, че решението е допустимо, то да бъде отменено като неправилно.

Съгласно разпоредбата на чл. 129,ал.1,изр.1 от ТЗ дружествения дял може да се прехвърля и наследява. В случая след смъртта на 14.04.2021 г. на Я. Г. Я., който е едноличен собственик на капитала и управител на ответното дружество „Я.“ЕООД-гр.П. и е притежавал всичките 100 дяла от по 50 лв. от капитала на дружеството в размер на 5 000 лв., неговите четирима наследници (ищецът и трите ответници), които са негови син, две дъщери и преживяла съпруга, наследяват дружествените дялове по чл. 127 от ТЗ, а именно 100 дружествени дяла от имуществото на дружеството при равни права, по $\frac{1}{4}$ идеална част за всеки от тях съгласно чл. 5,ал.1 и чл.9,ал.1 от ЗН. Към момента на смъртта на наследодателя (както и към настоящия момент) ищецът И. Я., роден на 13.09.2013 г., е малолетен, на възраст 7 години и 7 месеца, а другите три наследници са пълнолетни лица. Видно от представения от ищеца в копие с исковата молба във вид на разпечатка от документите, достъпни в ТРРЮЛНЦ, протокол от 14.07.2021 г. от заседание на имащите право да поемат дружествени дялове наследници на Я. Я., починал на 14.04.2021 г., едноличен собственик на капитала на „Я.“ЕООД, на 14.07.2021 г. е проведено събрание на четиримата наследници, като Г. Я. и С.

Я. са участвали лично, В. Я. е била представлявана от нейната дъщеря Г. Я. като неин пълномощник, а И. Я. е представляван от неговата майка и законен представител Е. С., както и нотариус и адвокати. Видно от същия протокол, от страна на И. Я. е направено заявление, че той желае да продължи дейността на дружеството и да бъде съдружник в дружеството, и от другите три наследници също е заявено, че те трите желаят да продължат дейността на дружеството, като поемат дяловете от капитала на същото. Видно от същия протокол, от пълномощника-адвокат на Г. Я. и С. Я. е направено заявление, че продължаването на дейността може да стане само от трите дееспособни наследници, като те поемат всичките 100 дяла от капитала на дружеството, тъй като малолетният наследник И. Я. е недееспособен и съгласно разпоредбата на чл. 65, ал. 1 от ТЗ не може да има и/или упражнява членствени права и не може да участва като съдружник в дружеството. Видно от същия протокол, от адвокат-пълномощник на И. Я. е заявено и е представена молба от Е. С., че тя желае да ѝ се прехвърли $\frac{1}{4}$ идеална част от 100 дружествени дяла от капитала на дружеството, които са собственост на сина ѝ И. Я., и да я приемат като съдружник в дружеството с 25 дяла. Видно от същия протокол, от пълномощника-адвокат на Г. Я. и С. Я. е заявено, че Е. С. не е пряк наследник, като наследяването на дружествен дял от малолетното дете не води автоматично до придобиване на членствено право в търговското дружествено нито от него, нито от законния му представител, както и че съдържанието на членството се състои в права и задължения, които не могат да се осъществяват от малолетното дете, нито от негов законен представител или настойник. Видно от същия протокол, заявено е от трите пълнолетни наследници, че поради невъзможността на наследника И. Я. като малолетен да участва като съдружник в дружеството, те трите желаят да поемат всичките 100 дяла, които представляват 100% от капитала на дружеството, и да ги разпределят помежду си, като Г. Я. поема и става собственик на 33 дяла, представляващи 33% от капитала на дружеството, С. Я. поема и става собственик на 33 дяла, представляващи 33% от капитала на дружеството и В. Я. поема и става собственик на 34 дяла, представляващи 34% от капитала на дружеството. Видно от същия протокол, от адвокат-пълномощник на И. Я. е възразено, че така направеното поемане и разпределение на дружествените дялове е невалидно, нарушаващо законните наследствени права на И. Я. върху притежаваните от него наследствени дружествени дялове, както и че не

могат да придобият без негово съгласие чрез законния му представител негови права, защото не се касае за ООД, а се касае за капитала на ЕООД. Видно от същия протокол, от пълномощника-адвокат на Г. Я. и С. Я. е заявено, че възражението е неоснователно, тъй като съгласно чл. 65, ал. 1 от ТЗ за да бъде едно лице съдружник и да поема дялове той трябва да е дееспособен, а малолетният наследник И. Я. не е, и имуществените отношения с него следва да се уредят съгласно разпоредбите на чл. 125, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от ТЗ въз основа на счетоводен баланс към края на месеца, в който е настъпила смъртта на наследодателя му, тъй като притежаването на дялове по наследство обуславя единствено правото на малолетния наследник да получи равностойността на полагащите му се дялове, т.е. правото на вземане от имуществото на дружеството. Видно от същия протокол, заявено е намерението на трите пълнолетни наследнички за заличаване на Я. Я. като едноличен собственик на капитала и да назначат за управител Г. Я., както и да приемат нов дружествен договор съобразно взетите решения. Видно от същия протокол, от адвокат-пълномощник на И. Я. е заявено, че не може да се избере и назначи нов управител, защото трите наследнички още нямат качеството на съдружници, които притежават 100% от капитала на дружеството, както и че не може да се проведе законно ОС и да се взимат решения, без да има преди това прехвърляне на наследствените дружествени дялове на малолетния И. Я.. Видно от същия протокол, от адвоката-пълномощник на Г. Я. и С. Я. е изразено становище, че след като дееспособните наследници са изразили желание да поемат всичките 100 дяла от капитала на дружеството и предвид невъзможността на малолетния И. Я. да участва в дейността на дружеството, то това ги легитимира като съдружници и те имат правата да вземат всички решения от компетентността на ОС. Видно от същия протокол, Е. С. с адвокатите и нотариуса са напуснали събранието, след което от останалите три наследнички са взети следните решения: първо, да продължат дейността на дружеството; второ, да поемат наследствените дялове на Я. Я. като поради невъзможността на наследника И. Я. като малолетен да участва като съдружник в дружеството поемат всичките 100 дяла на стойност по 50 лв. всеки един, които представляват 100% от капитала 5000 лв.; трето, чрез поемане на дружествените дялове на наследодателя си ги преразпределят, като Г. Я. поема и става собственик на 33 дружествени дяла, всеки един по 50 лв.,

възлизащи на обща стойност 1650 лв., представляващи 33% от капитала на дружеството, С. Я. поема и става собственик на 33 дружествени дяла, всеки един по 50 лв., възлизащи на обща стойност 1650 лв., представляващи 33% от капитала на дружеството, и В. Я. поема и става собственик на 34 дружествени дяла, всеки един по 50 лв., възлизащи на обща стойност 1700 лв., представляващи 34% от капитала на дружеството, при което общият размер на капитала на дружеството остава непроменен – 5000 лв., които са били внесени изцяло при учредяване на дружеството; четвърто, заличават като едноличен собственик и управител починалия Я. Я.; пето, назначават нов управител на дружеството Г. Я.; шесто, приемат и подписват нов дружествен договор. Видно от същия протокол, на последно място по т.11 е взето решение, че на основание чл. 125,ал.1,т.1 и ал.3 от ТЗ имуществените отношения с недееспособния наследник И. Я. ще се уредят въз основа на счетоводен баланс към края на месеца, през който е прекратено участието на починалия едноличен собственик Я. Я., а именно към 30.04.2021 г. Видно от представената с исковата молба от ищеца разпечатка от документ, достъпен в ТРРЮЛНЦ, протокол от 14.07.2021 г. от ОСС в „Я.“ООД, също на 14.07.2021 г. е проведено събрание на съдружниците Г. Я., С. Я. и В. Я. и са взети решения за продължаване дейността на дружеството, приемане на дружествен договор и избор на управител. Видно от представената от ищеца с исковата молба разпечатка, на 28.07.2021 г. от ДЛР е постановен отказ по заявление от 22.07.2021 г. за вписване на промени в дружеството. С отговора на исковата молба от 22.11.2021 г. е представено копие от решение № 74/20.08.2021 г. по т.д. № 619/2021 г. на ОС-П., с което в производство по чл. 25 от ЗТРРЮЛНЦ по жалба от дружеството „Я.“ООД отказът за вписване на промени (заличаване като управител и едноличен собственик на капитала на починалия Я. Я., поемане на дружествените му дялове от дееспособните му наследници Г. Я., С. Я. и В. Я., разпределение на капитала между тях, приемане на нов дружествен договор и нов управител на дружеството) е отменен и АВ е задължена да извърши вписване по заявлението от 22.07.2021 г. на промени по пратидата на „Я.“ООД. Видно от мотивната част на решението, окръжният съд приема, че: малолетният наследник не може да изрази воля дружеството да продължи дейността си по аргумент от разпоредбата на чл.65,ал.1 от ТЗ; малолетното лице наследява стойността на дружествения дял и имуществените отношения с него подлежат на уреждане

по реда на чл. 125,ал.3 от ТЗ; в случая останалите трима наследници са изразили воля да продължат дейността на дружеството, като поемат дяловете на починалия им наследодател; лишен е от правно основание изводът на ДЛР, че между тях следва да бъде извършена доброволна делба на дяловете; че всички наследници, които могат да изразят правно валидна воля за продължаване дейността на дружеството след смъртта на ЕСК, са направили това, при което няма законова пречка да поемат дружествените дялове, като разпределението им бъде извършено с решение от ОС, обективизирано в съответен протокол, който не е необходимо да бъде с нотариална заверка на подписите и съдържанието, извършени едновременно, съгласно чл. 129,ал.2 от ТЗ, която форма касае прехвърлянето на дялове, а не наследяването. Видно от същите мотиви, съдът приема за незаконосъобразни доводите от отказа, че наследниците не били внесли припадащата им се дялова вноски, както и за доказателства, че чистата стойност на имуществото на дружеството по баланс към датата на поемане на дяловете отговаря на стойността на капитала, тъй като в случая капиталът на дружеството е бил изцяло внесен, не са налице неизплатени вноски и подобни задължения на наследниците на починалия ЕСК, не е налице и решение за намаляване на капитала, при което разпоредбите на ТЗ за защита на кредиторите при намаляване на капитала са неотнормирани, при извършеното поемане на дялове и преразпределението между дееспособните наследници номиналната стойност на капитала е запазена, запазен е броят и стойността на дружествените дялове, като номиналната стойност на капитала следва да се разграничава от действителното имущество на дружеството като комплекс от права и задължения и имуществени отношения и няма общо с уреждането на имуществените отношения с малолетния наследник по реда на чл. 125,ал.3 от ТЗ. Видно от представената от ищеца с допълнителната искова молба от 30.12.2021 г. в копие жалба, той е обжалвал пред АС-П. решението на окръжния съд № 74/20.08.2021 г. на ОС-П. по т.д. № 619/2021 г. за отмяната на отказа на ДЛР. Видно от представеното с допълнителната искова молба в копие определение № 382/3.09.2021 г. по ч.т.д. № 655/2021 г. на ОС-П., по реда на чл. 536,ал.1,т.1 от ГПК във вр. с чл. 19,ал.5 от ЗТРРЮЛНЦ по молба на И. Я. с оглед предявения от него установителен иск е спряно регистърното производство за вписването на новите обстоятелства по партидата на „Я.“ЕООД до приключването с влязъл в сила съдебен акт на производството

по т.д. № 654/2021 г. на ОС-П., образувано по подадената от И. Я. на 3.09.2021 г. искова молба. Това определение на окръжния съд е потвърдено от АС-П. с определение № 290/11.11.2021 г. по ч.т.д. № 879/2021 г. на АС-П., представено също в копие от ищеца с допълнителната искова молба. С отговора на допълнителната искова молба от 26.01.2022 г. от ответниците е представено в копие определение № 339/15.12.2021 г. на АС-П. по в.т.д. № 915/2021 г., което дело е образувано по жалби от И. Я. и от АВ против решението на окръжния съд от 20.08.2021 г. за отмяната на отказа за вписване на промените относно „Я.“ЕООД, с което определение двете жалби са оставени без разглеждане като недопустими и производството по делото е прекратено. Видно от мотивната част на това определение на апелативния съд, жалбата на И. Я. е оставена без разглеждане, тъй като той не е бил страна в производството по обжалване на отказа пред окръжния съд, не е и страна (заявител) в регистърното производство по конкретното заявление до АВ и затова той не разполага с процесуална легитимация да обжалва решението на окръжния съд. По искане на ответниците в съдебното заседание на окръжния съд на 15.11.2022 г. е приета представената от тях в копие нотариална покана от 23.05.2022 г. от Е. С. в качеството ѝ на майка и законен представител на малолетния И. Я. до В. Я., Г. Я. и С. Я. в качеството им на законни наследници на Я. Я.. В поканата е посочено, че преди повече от 6 месеца са водени разговори и те трите са изразили желание и съгласие да уредят с наследника И. Я. по доброволен ред имуществените отношения между четиримата, свързани с наследството на Я. Я., което включвало доброволно отношение на имуществените отношения относно съществуващите наследствени имуществени дялове в „Я.“ЕООД и на имуществените отношения относно личното недвижимо имущество на наследодателя, както и в останалите дружества, по доброволен начин и при зачитане на всички права и интереси на наследника И. Я., като е посочено какви варианти са били разработени от адвокатите на И. Я.. В поканата е посочено, че „Я.“ЕООД дължи заплащане на припадащ се наследствен дружествен дял по смисъла на чл. 125, ал.3 от ТЗ на И. Я. още към 14.04.2021 г., който към настоящия момент възлиза на главница в размер на 589 000 лв. ведно с лихви върху тази сума 58 900 лв. Посочено е още в поканата, че съществуват и са подготвени два възможни варианта за юридическото оформяне на стъпките – договор за делба на наследствени дружествени дялове между всички наследници срещу

парично уравниване или договор за изкупуване на наследствен дружествен дял от един наследник, които сделки ще бъдат обвързани със съвременни стъпки за прекратяване на висящите съдебни спорове и дела между страните с цел гарантиране възможността при желание на някои от наследниците дружеството да продължи съществуването си. С документа е отправена покана горните действия и възможни варианти за доброволно уреждане на отношенията между страните и изплащане на дължимата стойност на полагащия се наследствен дружествен дял на И. Я. адресатите ѝ да изпълнят в 7-дневен срок от получаването ѝ. Изложени са в покана и други обстоятелства във връзка с неуредени имуществени отношения между наследниците. Също по искане на ответниците в това съдебно заседание на окръжния съд е прието в копие и уведомление-покана от 31.05.2022 г. от адвокат А. М. до Е. С. в качеството ѝ на майка и законен представител на малолетното ѝ дете И. Я., връчена на адвокат Р. И. на 13.06.2022 г., изготвена в отговор на поканата от 23.05.2022 г. В това уведомление-покана е посочено във връзка с „Я.“ЕООД и искането на И. Я. за уреждане на имуществени отношения по чл. 125, ал. 3 от ТЗ, че наследниците В. Я., Г. Я. и С. Я. не са в забава и не могат да бъдат, тъй като имуществените отношения по чл. 125, ал. 3 от ТЗ по волята на законодателя, а и съдебната практика потвърждава това, се уреждат с дружествата, включително и с дружеството с фирма „Я.“ЕООД, въз основа на счетоводен баланс към края на месеца, през който е настъпило прекратяване участието на наследодателя Я. Я., и така са гарантирани всички права и интереси на заинтересованите страни, като вземанията са към дружеството, а не към наследниците, и посочената цена от 589 000 лв. за заплащане на припадащ се наследствен дял по чл. 125, ал. 3 от ТЗ и лихви не кореспондират с баланса на дружеството към 30.04.2021 г., както и са неприемливи другите условия към другите наследници. Изложени са и обстоятелства относно уреждане на имуществени отношения относно лични наследствени движими вещи и/или имоти на наследодателя и тяхното ползване. Отправена е покана за въздържане от увреждащи фактически, юридически и/или процесуални действия, включително и в разумен 10-дневен срок да предприеме и нужни действия за прекратяване на иницирираните от него дела и вписването на В. Я., Г. Я. и С. Я. като съдружници, респективно, вписването и на другите промени по партидата на „Я.“ООД в ТР, след което имуществените отношения между малолетния И. Я. и дружеството ще да

бъдат уредени по реда на чл. 125,ал.3 от ТЗ, за която цел следва да бъде представено и удостоверение за банкова сметка, открита на негово име. Видно от изпратената преписка от АВ-ТРРЮЛНЦ, приета в съдебното заседание на окръжния съд на 15.11.2022 г., заявлението до АВ-ТРРЮЛНЦ за вписване на промените относно регистрираните обстоятелства за „Я.“ЕООД от 22.07.2021 г. е подадено от Г. Я. в качество на новоизбран управител чрез пълномощник-адвокат, представени са двата протокола от 14.07.2021 г.

Съгласно нормите на чл.113 и чл. 116,ал.2 от ТЗ едно лице, в случая Я. Я., може да образува еднолично дружество с ограничена отговорност (ЕООД), капиталът принадлежи на това лице и то отговаря за задълженията на дружеството с дяловата си вноска в капитала на дружеството. Съгласно чл.117,ал.1 от ТЗ капиталът на ЕООД се състои от дяловете на едноличния собственик на капитала (5 000 лв.), в случая 100 дяла на стойност по 50 лв., като той съгласно чл. 120 от ТЗ е длъжен да изплати или внесе дела си по реда, посочен в учредителния акт. Съгласно чл. 123 от ТЗ едноличният собственик на капитала има имуществените права да получава печалба и ликвидационен дял. Съгласно чл. 127 от ТЗ едноличният собственик на капитала има дружествен дял от имуществото на дружеството, размерът на който се определя съобразно дела му в капитала, т.е. тъй като капиталът принадлежи изцяло на него (той притежава всички 100 дялове от капитала), той притежава и всички дружествени дялове от имуществото на дружеството. Тъй като съгласно чл. 129,ал.1,изр.1 от ТЗ дружественият дял може да се наследява, при смърт на едноличния собственик на капитала неговите наследници наследяват дружествените дялове, които до тогава са му принадлежали, при съответните квоти съгласно Закона за наследството, в случая по $\frac{1}{4}$ идеална част за четиримата наследници. Съгласно чл. 157,ал.1 от ТЗ, когато почине едноличният собственик на капитала на ЕООД, дружеството не се прекратява, ако наследниците поискат да продължат дейността, поради което тези наследници, освен че наследяват дружествените дялове на своя наследодател, могат да продължат и дейността на дружеството, като стават съдружници в дружество с ограничена отговорност. Тъй като никой от наследниците на починалия едноличен собственик на капитала на ЕООД няма качеството на съдружник (за разлика от случай на починал съдружник в ООД, когато има други съдружници, и те имат право на преценка дали да приемат или не нови съдружници), то никой от тях няма

повече права от другите наследници, поради което никой от тях няма или няколко от тях нямат правото да изразяват предпочитания дейността на дружеството да бъде продължена само от един или от някои от тях. При разногласия между наследниците, които водят до невъзможността всички да продължат дейността на дружеството и да станат съдружници в дружество, което вече не е ЕООД, а ще бъде ООД, ЕООД следва да бъде прекратено чрез ликвидация съгласно чл.157,ал.1,предл.1 от ТЗ—поради смъртта на едноличния собственик на капитала. Възможно е обаче един или няколко от наследниците на починалия едноличен собственик на капитала на ЕООД да поискат да продължат дейността на дружеството, а друг или други да не желаят да участват в продължаването на дейността на дружеството и да станат съдружници, при което отношенията между наследниците се уреждат по начина, по който се уреждат и отношенията между съдружници в ООД, когато някой от тях желае да напусне дружеството - чрез прехвърляне на правата (идеалните части) върху дружествения дял, наследен от наследник или наследници, които не желаят да продължат дейността и да станат съдружници, на друг наследник или наследници или на трето лице, след което новият едноличен собственик на капитала или съдружниците в дружеството, което вече е ООД, имат свободата да вземат решения относно статута на дружеството и да уредят отношенията помежду си, доколкото в интерес на икономическия живот е търговецът да продължи своята дейност и законодателят не е предвидил пречки за това, напротив, намесата на държавата за регулиране в този случай не се явява необходима. В разглеждания сега казус обаче е налице обективна пречка един от четиримата наследници да стане съдружник, тъй като наследникът И. Я. е малолетен и съгласно чл.65,ал.1 от ТЗ той не е дееспособно физическо лице. Затова наследникът И. Я. не може да поиска да продължи дейността на дружеството, респективно, да стане съдружник наред с останалите трима наследници в дружеството, които са заявили желание да продължат дейността на дружеството, което вече ще бъде ООД. Той обаче е притежател по наследяване на $\frac{1}{4}$ идеална част от 100-те дружествени дяла от имуществото на дружеството. Това негово имуществено право има съответна парична равностойност и по начало тя е в размера, посочен в чл.125,ал.3 от ТЗ, но доколкото неговата идеална част от наследствените дружествени дялове от имуществото на дружеството може да бъде прехвърлена съгласно чл. 127,ал.1

от ТЗ, пазарната ѝ стойност може да бъде и друга (по-висока или по-ниска). Тъй като малолетният наследник не може да стане съдружник, закономерно е той да прехвърли своята идеална част от наследените дружествени дялове от имуществото на дружеството, срещу което веднага да получи парична сума, ако сделката по прехвърлянето е продажба. Допустимо е той да извърши прехвърлянето на своята идеална част от дружествените дялове от имуществото на дружеството и чрез други видове сделки. Във всички случаи обаче за да има прехвърляне той трябва да изрази воля за това, действайки както недееспособен правен субект чрез свой представител, в случая чрез своята майка и законен представител. В разглеждания случай обаче такова прехвърляне не е осъществено, защото малолетният наследник не е изразил воля за отчуждаване на неговата идеална част от наследените дружествени дялове и няма сключена сделка между него и друго лице. За да придобият неговата идеална част от наследените дружествени дялове от имуществото на ЕООД, останалите трима съдружници следва да преговарят с него и да сключат с него чрез неговия законен представител съответна сделка. В случая такива преговори не са осъществени и сделка не е сключена между И. Я. и останалите три наследници, а, както се установява от протокола от 14.07.2021 г. от заседанието на наследниците с участието и на И. Я. (до посочен момент), останалите три наследници след напускането на неговия представител решават, че желаят да поемат наследствените дялове на починалия съдружник, като поради невъзможността на И. Я. като малолетен да участва като съдружник поемат всичките 100 дяла на стойност по 50 лв. всеки, които представляват 100% от капитала от 5000 лв. на дружеството „Я.“ЕООД (решението по т.2 и 3 от дневния ред), както и решават, че поемат и стават собственици, съответно, на по 33 дружествени дяла за Г. Я. и С. Я. и на 34 дружествени дяла за В. Я. (решение по т.4 и 5 от дневния ред). Налице е затова недопустимо отнемане на наследеното от И. Я. имуществено право върху $\frac{1}{4}$ идеална част от дружествените дялове от имуществото на ответното ЕООД. Това отнемане е налице към датата на подаването на исковата молба, като трите ответници-сънаследници демонстрират по несъмнен начин намерението си да реализират така незаконосъобразно придобитите права и чрез опита за вписване на промени по партидата на дружеството в ТРРЮЛНЦ. Налице е следователно нарушение на имуществените интереси на ищеца като носител на имущественото му право на притежател на $\frac{1}{4}$ идеална

част от дружествените дялове от имуществото на ЕООД да получи при отчуждаването им (доколкото той не може да стане съдружник и затова следва да извърши прехвърляне на дружествен дял съобразно чл. 129,ал.1 от ТЗ) съответна стойност, което определя нуждата от защитата на това негово имуществено право по съдебен ред, поради което предявеният установителен иск е допустим. Именно чрез този установителен иск по чл.124,ал.1 от ГПК ищецът ще установи съществуването на това нарушено негово имуществено право. Това е всъщност единственият способ за защита на неговото имуществено право, което е нарушено именно от останалите трима съдружници, а не от дружеството. Следва да се отчете, че след смъртта на едноличния собственик на капитала, който е и негов управител, дружеството не може да формира воля и да осъществява правни действия, поради което и не би могло то да уреди имуществени последици по реда на чл. 125,ал.3 от ТЗ. Отношенията по повод отчуждаване на правата на малолетния наследник следва да се развиват между него и останалите трима наследници, съответно, именно те при постигнато съгласие за сделка между тях и него дължат да му заплатят и сума (или да му предоставят друга имотна облага), адекватна на неговата идеална част от наследените дружествени дялове от имуществото на дружеството. Едва след като придобият валидно това право на малолетния наследник И. Я., останалите трима наследници могат, вече след придобиването на неговите идеални части от дружествените дялове от имуществото на дружеството и като последица от това, да поемат и съответните дялове от капитала на дружеството. За разлика от уреждане на имуществените отношения при оставащи и напускащ съдружник в ООД, когато е възможно изплащане от дружеството на дружествения дял от имуществото на дружеството на напускащия съдружник, при което с оглед вида на средствата, с които се извършва плащането, да се постави и въпрос за необходимост от намаляване, евентуално, да се извърши едновременно намаляване и увеличаване на капитала и поемане на дялове от съдружниците, в случая на наследяване на дружествен дял за отчуждаване на придобитите от наследника имуществени права е необходимо сключване на правна сделка, а не уреждане на имуществени отношения съгласно чл.125,ал.3 от ТЗ. Следва още да се посочи, че този правен интерес от защитата чрез предявения установителен иск е налице и в хода на производството, до настоящия момент. Въпреки че от страна на ищеца с поканата от 23.05.2022 г. е направен опит за

извънсъдебно уреждане на отношенията, което по начало е логичният и несъмнено удачен начин за решаване на споровете между наследниците, особено когато става дума за интереси при търговска дейност, безспорно е, че и до приключване на производството по спора пред апелативния съд договореност между страните не е постигната, в какъвто случай, при постигането на споразумение, би се поставил въпросът за отпадане на правния интерес на ищеца от съдебната защита. Неоснователно е разбирането на трите сънаследнички като ответници по жалбата, че тази покана от 23.05.2022 г. е показателна за промяна във волята на ищеца, а именно да търси плащане на парична сума, тъй като от текста на поканата е видно, че е направено предложение от негова страна именно за реализиране на неговото имуществено право, което той защитава адекватно с оглед установените по делото обстоятелства с предявения установителен иск поради отнемането на неговото имуществено право върху дружествените дялове от другите наследници. Несъмнено е, че ищецът не може да защити това свое право в регистърното производство, което ясно е видно от определението на апелативния съд от 15.12.2021 г. (потвърдено от ВКС с определение от 7.06.2022 г. по ч.т.д. 620/2022 г.), с което е оставена без разглеждане неговата жалба против решението на окръжния съд от 20.08.2021 г. за отмяната на отказа на ДЛР за вписване на промените. Тъй като ищецът не участва в регистърното производство, съответно и в това по чл.25 от ЗТРРЮЛНЦ пред съда, актовете, постановени в него, включително решението на окръжния съд от 20.08.2021 г., не са обвързващи за него и неоснователно трите ответници по въззивната жалба считат, че това решение, включително съображенията в неговите мотиви, следва да бъде взето предвид при решаването на настоящия съдебен спор. След спирането на регистърното производство при условията на чл. 536 от ГПК във вр. с чл. 19,ал.5 от ЗТРРЮЛНЦ е несъмнено, че при решаване на правния спор по така предявения установителен иск съдебното решение ще рефлектира и върху обстоятелствата, които са заявени за вписване, а именно дали трите наследнички са придобили правата на ищеца върху дружествените дялове от наследството на починалия едноличен собственик на капитала на ответното ЕООД и, съответно, дали са настъпили промените, които се претендират да бъдат вписани, като при уважаване на иска правата на ищеца-предмет на спора ще бъдат надлежно установени и защитени с обвързваща за страните по делото СПН на решението съгласно чл.

298, ал.1 от ГПК и задължителност на решението за АВ-ТРРЮЛНЦ съгласно чл. 297 от ГПК. В случая при така предявения установителен иск и направената конкретна преценка за наличие на правен интерес, която е обусловена от твърденията за засегнати съществуващи реални права на ищеца и вида на търсената защита, както и от възможността като последица при успешно провеждане на иска да се постигне целеното изменение на съществуващото правно положение на ищеца, изводът е, че правният интерес е налице. В решение № 16/18.02.2019 г. на ВКС по т.д. № 777/2018 г., 2 ТЖ, ТК е прието, че правният интерес на заветника (наследник по силата на частно завещание с предмет дружествени дялове от ЕООД) от иск за установяване на правото му върху дружествени дялове в ЕООД не е обвързан от наличието или липсата на предвидената в закона възможност по чл. 157, ал.1 от ТЗ за продължаване дейността на самото дружество, под дружествен дял се разбира съответната на дела в капитала част от чистото имущество на дружеството – чл.127 от ТЗ, правният интерес като абсолютна процесуална предпоставка за съществуване на правото на иск на едно лице за защита на твърдяно негово материално право е налице винаги, когато друг правен субект го оспорва, застрашава или нарушава по някакъв начин, при положение, че ответник в качеството си на наследник по закон на завещателя-починал едноличен собственик на капитала е поискал вписване в ТР на правата му като собственик на дялове от капитала, то ищецът като наследник по завет на същите тези дялове има правен интерес от настоящия иск за защита на своите права върху тях, придобити по силата на завета. Установява се следователно и от апелативния съд, че е налице правен интерес за ищеца от решаване по съдебен ред на възникналия между него и останалите три наследнички правен спор чрез произнасяне по предявения от него установителен иск, поради което неоснователно от жалбоподателките, съответно и от ответното дружество с оглед присъединяването към въззивната жалба, се претендира решението на окръжния съд да е недопустимо и да е налице основание то да бъде обезсилено. Неоснователно е оплакването на жалбоподателите, че окръжният съд не е направил разлика между дял и дружествен дял, тъй като съдът е изложил съображения именно относно притежаваните от наследниците идеални части от имуществените права по наследените дялове и с диспозитива на решението се е произнесъл именно по претенцията на ищеца да се установи, че той е собственик на $\frac{1}{4}$

идеална част от 100 дружествени дяла в ответното дружество. Оплакването за неправилност на решението, защото според жалбоподателите малолетният ищец претендира само имуществени права, за чието уреждане е предвиден специален ред по чл.125,ал.3 от ТЗ за уреждането им, също е неоснователно, защото, както бе посочено по-горе, този ред в случая е неприложим, уреждането на имуществените отношения между наследниците на починалия едноличен собственик на капитала на ЕООД по повод правата на малолетния наследник върху дружествените дялове следва да стане между тях като физически лица, а не между ищеца и дружеството. Несъмнено е, че при вписване на промените, заявени пред АВ-ТРРЮЛНЦ въз основа на действията на другите три наследници, които действия ищецът основателно твърди да са незаконосъобразни и увреждащи неговите имуществени отношения, той не би могъл да се защити чрез иск по чл. 29 от ЗТРРЮЛНЦ, а защита на тези права той допустимо търси именно преди извършване на такова вписване чрез сега предявения установителен иск. В тази връзка неоснователно жалбоподателите считат, че в случая съдът е следвало да съобрази постановеното с решение № 60 117/28.10.2021 г. на ВКС по т.д. № 1588/2020 г., 1 ТО, ТК, което е постановено именно в производство по иск с правно основание чл. 29 от ЗТРРЮЛНЦ, т.е. след вписване на обстоятелства в ТРРЮЛНЦ и затова правният интерес е преценяван при обстоятелства, различни от разглежданите в настоящия казус, като относно правата на ищеца, от кого те са нарушени и кой в случая дължи възмездяване спрямо ищеца съдът изложи по-горе своите съображения. Относно неприложимостта за случая на нормата на чл. 132 от ТЗ съображенията на жалбоподателите следва да бъдат споделени, доколкото тя не съдържа уредба от значение за настоящия казус, в който на разглеждане подлежат въпросите относно наследяването на дружествения дял по чл.127 от ТЗ и възникналите въз основа на него имуществени права на наследниците, а не въпроси относно упражняване на права по съсобствен дял, но това не рефлектира върху допустимостта на предявения иск, както, по същите съображения, и относно неговата основателност.

Съображенията, изложени по-горе при преценката относно наличието на правен интерес за ищеца от предявяването на установителния иск, са относими и при преценката относно основателността на иска. Както ясно и изрично е посочено в мотивите на решение № 20/12.07.2019 г. на ВКС по т.д.

№ 1055/2018 г., 1 ТО, ТК при разглеждането на казус от вида на настоящия (починал едноличен собственик на капитала на ЕООД, един от наследниците е малолетен, желание за продължаване на дейността от двама наследници, прехвърляне на припадащата се по закон идеална част от наследените дружествени дялове от малолетния наследник на друг наследник), поради което основателно окръжният съд се позовава на това решение, като изложените съображения и настоящият състав на апелативния съд възприема напълно, малолетният наследник придобива в своя патримониум на основание наследяване по закон идеални части от дружествения дял от ЕООД като имуществено право, наследяването на дружествения дял предпоставя възможност за наследника да се разпорежи с имуществени права, формиращи дела, прехвърлянето на имуществените права, които дават наследените дялове, няма особености в сравнение с отчуждаването на дялове, придобити на друго основание, при взето решение за продължаване на дейността на дружеството, когато наследниците на починалия едноличен собственик на капитала са няколко, е възможно дейността на дружеството да бъде продължена само от един наследник или от няколко от наследниците, в тези случаи е необходимо да бъде извършено разпределение на общо притежаваните дялове и прехвърляне на притежаваните от наследниците идеални части от имуществените права по наследените дялове, допустимо е сключване на договор за доброволна делба с предмет дружествения дял на наследодателя или на друг договор (продажба, замяна и др.) за прехвърляне на притежаваните идеални части от имуществените права по наследените дялове от страна на наследниците, които няма да продължат дейността на дружеството, на наследниците, които ще участват в дружеството, договорите следва да бъдат сключени в предписаната от закона форма по чл. 129, ал. 2 от ТЗ и само наследниците, за които е взето решение да продължат дейността на дружеството и които са придобили имуществените права върху наследените дялове на основание валидна сделка следва да подпишат нов дружествен договор и да изберат управител на дружеството, вписването по партидата на дружеството на заявените промени в подлежащите на вписване обстоятелства по чл. 119 от ТЗ е обусловено не само от решение на наследниците по чл. 157, ал. 1 от ТЗ, но и от валидни сделки с правен ефект по отношение прехвърляне на идеалните части от наследените дялове от наследниците, които няма да продължат дейността на дружеството, на друг наследник. В

решение № 82/1.07.2009 г. на ВКС по т.д. № 820/2008 г., 2 ТО, ТК и решение № 161/11.01.2011 г. на ВКС по т.д. № 28/2010 г., 1 ТО, ТК са изложени принципни съображения относно наследяването на дружествен дял, които са относими и за настоящия казус, при който е починал едноличен собственик на капитала на ЕООД и се разглеждат правата на неговите наследници (а не на починал съдружник в ООД), поради което окръжният съд основателно се е съобразил с тях, а именно, че: след смъртта на едноличния собственик на капитала на ЕООД в патримониума на законните му наследници преминават дружествените дялове съгласно чл. 127 от ТЗ като имуществено право; предмет на наследяване е единствено дружественият дял; правото на наследяване възниква при настъпване на юридическо събитие (смърт на съдружник) за разлика от прехвърлянето на дяловете, което е предмет на правна сделка; наследяването винаги е право с имуществен характер; обстоятелството, че дружественият дял се наследява, предполага възможност на наследника да се разпорежи единствено с имуществените права, формиращи дела; прехвърлянето на имуществените права, които дават наследените дялове, няма особености в сравнение с отчуждаването на дялове, придобити на друго основание; допустимо е сключването на договор за доброволна делба на дялове, придобити по наследство. В случая няма придобитие от трите наследнички на имуществените права върху наследените дялове на основание валидна сделка, сключена между тях и ищеца, а е налице отнемане на тези права на ищеца от тях трите. Безспорно е, че те не са предложили на малолетния наследник, сега ищец по спора, какъвто и да било вариант на споразумение (сделка) между тях четиримата, въз основа на което да придобият валидно неговото имуществено право, а са го отнели в своя полза с едностранните техни решения от 14.07.2021 г. за поемане от тях трите на наследствените му дялове и че те така стават собственици на посочените дружествени дялове (решенията по т.2,3,4 и 5 от протокола от заседанието на наследниците от 14.07.2021 г.), като не само не са му нито предложили, нито предоставили съответна имуществена компенсация, каквато дължат да му заплатят те, а не дружеството, но са решили имуществените отношения с ищеца да се уредят неясно кога по неприложимия за случая ред (предвиден за уреждане на отношения между ООД и съдружник в случаите на прекратяване на участие в дружеството) по чл. 125, ал.1, т.1 и ал.3 от ТЗ въз основа на счетоводен баланс към края на месеца, през който е прекратено участието на

Я. Я., а именно към 30.04.2021 г. (решението по т.11 от същия протокол). При тези обстоятелства правата на ищеца върху наследените дружествени дялове не са валидно отчуждени и той основателно претендира да се признае за установено спрямо трите ответници-наследнички, че той е собственик на $\frac{1}{4}$ идеална част от 100 дружествени дяла в „Я.“ЕООД, придобити по силата на наследяване по закон от Я. Я.. Затова решението на окръжния съд, с което искът срещу тях е уважен, е правилно и следва да бъде потвърдено.

С исковата молба от 3.09.2021 г. ищецът предявява субективно пасивно съединен установителен иск за признаване за установено, че той е собственик на $\frac{1}{4}$ идеална част от 100 дружествени дяла в „Я.“ЕООД, придобити по силата на наследяване по закон от Я. Я., и срещу дружеството „Я.“ЕООД-гр.П.. С оглед на това дружеството е конституирано по делото като ответник, призовавано е на адреса на управлението му, връчени са призовки на лице от този адрес с посочено качество служител и мениджър, съдебното решение е постановено и спрямо него, като искът съгласно диспозитива на решението е уважен срещу дружеството. Следва обаче да се отчете, че в случая ищецът не твърди неговото имуществено право да е накърнено от дружеството като самостоятелен правен субект, а твърдението е, че то е накърнено от описаните в исковата молба действия на другите три наследнички, а именно ответниците-физически лица. Така предявеният срещу дружеството иск има за предмет обаче права и задължения, които почиват на едно и също основание с тези по иска срещу ответниците-физически лица, тъй като те произтичат от един и същ юридически факт, а именно наличието или липсата на валидно отчуждаване на наследствената идеална част на ищеца от дружествения дял от имуществото на дружеството, респективно, придобий.ето му от останалите наследници, който е от значение и за статута на дружеството, показателно в която връзка е и образуваното регистърно производство за вписване на промени по партидата на дружеството в ТРРЮЛНЦ. Следва да се отчете обаче, че и без участие на дружеството в производството по делото решението ще бъде задължително за АВ-ТРРЮЛНЦ и съда в регистърното производство съгласно чл. 297 от ГПК, доколкото то ще установи обстоятелствата, относно които се извършва преценката в регистърното производство. В случая процесуалната легитимация на дружеството и другите ответници не е съвместна, поради което другарството не е задължително, и делата на другарите не са

идентични, поради което другарството е обикновено. С оглед посоченото вече по-горе обстоятелство, че дружеството след смъртта на неговия едноличен собственик на капитала и негов управител не е могло, въпреки че е било конституирано и призовавано по делото и спрямо него е постановен диспозитивът на решението, да предприеме съответни правни действия по делото, апелативният съд прие с определението от 19.04.2023 г., че на дружеството следва да бъде назначен особен представител по реда на чл. 29,ал.4 от ГПК, съответно, назначи адвокат Б. за особен представител, разпреди с разпореждането от 28.04.2023 г. на особения представител да се връчат копия от исковата молба с приложенията, от допълнителната искова молба с приложенията, от съдебното решение и от въззивната жалба с приложенията и даде възможност на адвокат Б. да вземе становище по иска, както и относно обжалване на постановеното решение, респективно, становище по въззивната жалба, съответно такова становище бе представено на 16.06.2023 г. В съдебното заседание на апелативния съд на 20.09.2023 г. апелативният съд повтори с участието на особения представител на дружеството извършените в производството пред окръжния съд процесуални действия по събиране на доказателства, като прие всички представени и приети там писмени доказателства (други доказателства освен писмени не са приемани в производството пред окръжния съд) с оглед т.6 от ТР № 1/9.12.2013 г. на ВКС по тълк.д. № 1/2013 г., ОСГТК и т.17 от ТР №1/4.01.2001 г. на ВКС по тълк.д. № 1/2000 г.,ОСГК. Съответно, по изложените вече по-горе съображения искът и срещу този ответник е основателен и правилно е уважен от окръжния съд.

Установява се следователно, че подадената въззивна жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена, а решението на окръжния съд следва да бъде потвърдено.

Съгласно разпоредбата на чл. 78,ал.3 от ГПК жалбоподателите дължат да заплатят на ответника по жалбата направените за въззивното производство разноски. От страна на ответника по жалбата се претендира за присъждане на сумата 2 250 лв. за платено адвокатско възнаграждение, платена съгласно договора за правна защита и съдействие от 19.04.2023 г., както е отразено в него, а също и на сумата 1000 лв., внесена за възнаграждение на особения представител на ответното по спора дружество. От страна на

жалбоподателите в съдебното заседание на апелативния съд на 20.09.2023 г. бе направено възражение по чл. 78,ал.5 от ГПК за прекомерност на така платеното адвокатско възнаграждение с искане да бъде присъден размер, съобразен с минималния, установен в Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения. В случая този минимален размер съгласно нормата на чл. 7, ал.1, т.4 от Наредба № 1/9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения е 1 000 лв. Видно е, че платената сума е по-висока от предвидената в наредбата минимална сума за адвокатско възнаграждение, но делото е със значителна правна сложност, поради което така заплатеното възнаграждение не се явява прекомерно и не следва да бъде присъждан по-нисък размер на разноските в тази им част. Възражението е неоснователно, не са налице основания по чл. 78,ал.5 от ГПК за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение на ответника по жалбата в намален размер, а следва да се присъди платената сума от 2 250 лв. Следва също така да се присъди и сумата 1000 лв. за платеното възнаграждение за особения представител на ответното по спора дружество. Следва да бъдат осъдени жалбоподатите В. Я., С. Я. и Г. Я., както и дружеството „Я.“ЕООД-гр.П., присъединило се към жалбата при условията на чл. 265,ал.1 от ГПК, да заплатят на ответника по жалбата И. Я. общо сумата 3 250 лв. за направени разноски за въззивното производство по спора.

С оглед на гореизложеното съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 418, постановено на 15.12.2022 г. по т.д. № 654/2021 г. на ОС-П..

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ заявеното от жалбоподателите В. Я., С. Я. и Г. Я. в съдебното заседание на апелативния съд на 20.09.2023 г. възражение по чл. 78,ал.5 от ГПК за прекомерност на платеното от ответника по жалбата И. Я. адвокатско възнаграждение с искане да бъде присъден размер, съобразен с минималния, установен в Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, като неоснователно.

ОСЪЖДА В. Г. Я., ЕГН ***** от гр. С., ЖК“М.д.“, ул.“И.С.С.“*, С. Я. Я., ЕГН ***** от гр. С., ЖК“М.д.“, ул.“И.С.С.“*, Г. Я. Я., ЕГН ***** от гр. С., ул.“Ц.С.“***, ет.*, ап.* и „Я.“ЕООД-гр.П., ул.“З.Б.“**,

ЕИК ***** да заплатят на И. Я. Я., ЕГН *****, действащ като малолетен чрез своята майка и законен представител Е. И. С., ЕГН *****, и двамата от гр. П., ул.“С.”, сумата 3 250 лв. – разноси за производството по спора пред въззивната съдебна инстанция за платено адвокатско възнаграждение и за възнаграждение за особен представител на ответното по спора дружество.

Решението може да се обжалва при условията на чл. 280 от ГПК пред Върховния касационен съд – гр. С. с касационна жалба в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____